



EUROPEAN
SOCIETY FOR
SWALLOWING
DISORDERS
ESSD



DİL VE KONUŞMA
TERAPİSTLERİ DERNEĞİ



1953
BAŞKENT
ÜNİVERSİTESİ



HACETTEPE
ÜNİVERSİTESİ

IX YUTMA BOZUKLUKLARI KONGRESİ

IXth CONGRESS OF
SWALLOWING
DISORDERS



12-15 Aralık 2024
12-15 December 2024



Başkent Üniversitesi
Bağlıca Kampüsü

Başkent University Bağlıca Campus

BİLDİRİ KİTABI

www.yutmabozukluklarikongresi2024.org

IX. Yutma Bozuklukları Kongresi

IXth Congress of Swallowing Disorders





İSTİKLÂL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl...
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imânı boğar,
"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma, sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı:
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ fişkırarak toprağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Huda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüdâ.

Ruhumun senden, İlahi, şudur ancak emeli:
Değmesin mabedimin göğsüne nâ-mahrem eli.
Bu ezanlar -ki şehadetleri dînin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder -varsa- taşım,
Her cerîhamdan, İlahi, boşanıp kanlı yaşım,
Fişkırır ruh-ı mücerred gibi yerden na'şım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!

MEHMET AKİF ERSOY

IX.YUTMA BOZUKLUKLARI KONGRESİ

IXth CONGRESS OF SWALLOWING DISORDERS

12-15 Aralık 2024

12-15 December 2024

www.yutmabozukluklarikongresi2024.org

KURULLAR

Kongre Başkanı

Numan Demir

Kongre Sekreteryası

Selen Serel Arslan

- Yutma Bozuklukları Araştırma Derneği
- Dil ve Konuşma Terapistleri Derneği
- Hacettepe Üniversitesi Yutma Bozuklukları Uygulama ve Araştırma Merkezi
- Hacettepe Üniversitesi
- Başkent Üniversitesi
- European Society for Swallowing Disorders (ESSD)

Düzenleme Kurulu

Rabia Alıcı

Eren Balo

Serkan Bengisu

Özlem Boybeyi

Emre Cengiz

Fatma Ilgaz

Müşerrefe Keleş

Özgü İnal Özün

Ozan Bağış Özgürsoy

Murat Polat

Ayşe Kübra Söyler

Mustafa Şahin

Nezehat Özgül Ünlüler

Ömer Faruk Yaşaroğlu

Zehra Yılmaz Eksen

Bilimsel Kurul

Sevta Akbulut

Elif Aksoy

İbrahim Aydoğdu

Necati Balamtekin

Hakan Birkent

Müzeyyen Çiyiltepe

Reiner Dzievas

Necati Enver

Cumhur Ertekin

Meltem Gülhan Halil

Ali Şefik Hoşal

Kate Hutcheson

Aynur Ayşe Karaduman

Taylan Kav

Yakup Krespi

Melda Kunduk

Peter Lam

İlknur Maviş

Hasan Özen

Kayhan Öztürk

İnci Nur Saltık Temizel

Tutku Soyer

Elçin Tadıhan Özkan

Seyhun Topbaş

Mehmet Akif Topçuoğlu

Meryem Uzamış Tekçiçek

Serhat Ünal

Hayri Baran Yosmaoğlu

Kongre Öncesi Kurslar			
12 Aralık 2024 Perşembe	SALON 1	08.00 – 18.00	Fiberoptik Endoskopik Yutma Değerlendirmesi (FEES) Kursu Rainer Dziewas Numan Demir Ozan Bağış Özgürsoy Murat Polat Mustafa Şahin Ezgi Yılmaz
	SALON 2	09.00 – 12.00	Disfaji Diyetinin Standardizasyonu için Uluslararası Girişim (IDDSI) Kursu Peter Lam Fatma Ilgaz Emre Cengiz Seren Düzenli Öztürk
	Öğle Arası 12:00 - 13:00		
	SALON 3	13.00 – 16.00	Temporomandibular Eklem Bozuklukları Kursu Cenk Ahmet Akcan Mert Çalış Ömer Faruk Yaşaroğlu
13 Aralık 2024 Cuma	SALON 1	08.00 – 17.00	Fiberoptik Endoskopik Yutma Değerlendirmesi (FEES) Kursu Rainer Dziewas Numan Demir Ozan Bağış Özgürsoy Murat Polat Mustafa Şahin Ezgi Yılmaz
	SALON 2	09.00 – 12.00	Pediyatrik Yeme Bozukluklarında Fonksiyonel Oral Motor Değerlendirme Çiğdem Ergül
	Öğle Arası 12:00 - 13:00		
	SALON 3	13.00 – 16.00	Özofagus Motor Bozukluklarında Yüksek Çözünürlüklü Manometri Uygulaması Tutku Soyer Ersin Gümüş Bengi Öztürk

IX. Yutma Bozuklukları Kongresi

IXth Congress of Swallowing Disorders

14 ARALIK, CUMARTESİ

IX YUTMA
BOZUKLUKLARI
KONGRESİ

IXth CONGRESS OF
SWALLOWING
DISORDERS

08.30 - 09.00	AÇILIŞ TÖRENİ ve AÇILIŞ KONUŞMALARİ	Numan Demir, Hayri Baran Yosmaoğlu, İlknur Maviş
09.00 - 09.30	KONFERANS I	Hayri Baran Yosmaoğlu, Özlem Ülger
	Yutma ve Aspirasyon Arasındaki Kaosu Anlamak	Numan Demir
09.30 - 10.00	KONFERANS II	İlknur Maviş, Elçin Tadihan Özkan
	Beynin Uyarılması - Yutmanın İyileştirilmesi	Rainer Dzielwas
10.00 - 10.30	<i>Çay ve Kahve Arası</i>	
10.30 - 11.30	OTURUM I - GERİATRİK DİSFAJİYE GÜNCEL BAKIŞ AÇISI	Gül Yazıcıoğlu, Meltem Halil
10.30 - 10.50	Fizyolojik Yaşlanma ve Disfaji	Gözde Şengül Ayçiçek
10.50 - 11.10	Sarkopenik Disfaji ve Zayıflık	Cemile Özsürekcı
11.10 - 11.30	Disfaji ile Mücadelede Bilişin Klinik Seyre Etkisi	Özgü İnal Özün
10.30 - 11.30	OTURUM II (SALON 2) NÖROLOJİK DİSFAJİ	Mehmet Akif Topçuoğlu, Sibel Aksu Yıldırım
10.30 - 10.50	Nörojenik Disfajinin Nörofizyolojisi	Seda Kıbaroğlu
10.50 - 11.10	Nörojenik Disfajide Klinik Değerlendirmenin Önemi	N. Özgül Ünlüer
11.10 - 11.30	Nörojenik Disfajide Rehabilitasyon	Serkan Bengisu
11.30 - 12.30	SÖYLEŞİ	Numan Demir
	Yutan Beyni Anlamak	Mehmet Akif Topçuoğlu, Yakup Krespi
12.30 - 13.30	<i>Öğle Yemeği</i>	
13.30 - 14.30	OTURUM III - YUTMADA HAVAYOLU KORUMA PRENSİPLERİ	Güzin Cinel, Deniz İnal İnce
13.30 - 13.50	Öksürüğün Fizyolojisi ve Havayolu Koruması ile Bağlantısı	Müşerrefe Nur Keleş
13.50 - 14.10	Havayolu Korumasında Postüral Teknikler ve Yutma Manevraları	Müge Müzeyyen Çiyiltepe
14.10 - 14.30	Havayolu Korumasında Kıvam Artırıcılar	Fatma Ilgaz
14.30 - 15.30	OTURUM IV DİSFAJİDE KULLANILAN GÜNCEL YÖNTEMLER	Bülent Gündüz, Ahmet Konrot
14.30 - 14.50	Egzersiz Yaklaşımları	Hakan Gölaç
14.50 - 15.10	Duyusal Stimulasyon Yaklaşımları	Ayşe Kübra Söyler
15.10 - 15.30	Yardımcı Teknoloji Rehabilitasyon Yaklaşımları	Najva Mousavi
15.30 - 16.00	<i>Çay ve Kahve Arası</i>	
16.00 - 17.00	MÜNAZARA I - YUTMA REHABİLİTASYONUNDA KLİNİK KARAR VERME	Çiğdem Ergül, Mehmet Hakan Korkmaz
	Klinik Ölçümler & Tarama Testleri	Zehra Yılmaz Eksen, Eren Balo
	Videofloroskopik - Fiberoptik Endoskopik Yutma Değerlendirmesi	Kübra Nur Şimşek, Safiye Tekkeli
17.00 - 18.00	SÖZLÜ BİLDİRİLER I. OTURUM/ GENÇ ARAŞTIRMACILAR	Özgü İnal Özün, Eren Balo
	SS-01/ SS-02/ SS-03/ SS-04/ SS-05/ SS-06/ SS07/ SS-08/ SS-09/ SS-10/ SS-11/ SS-12	

15 ARALIK, PAZAR

IX YUTMA
BOZUKLUKLARI
KONGRESİ
 IXth CONGRESS OF
SWALLOWING
DISORDERS

08.30 - 09.00	SÖZLÜ BİLDİRİLER II. OTURUM	Müşerrefe Nur Keleş, Emre Cengiz
	SS-13/ SS-14/ SS-15/ SS-17/ SS-18/ SS-19	
09.00 - 09.30	KONFERANS III	Aynur Ayşe Karaduman, Akmer Mutlu
	Bebeklikten Çocukluğa Yutma Bozuklukları & Çözüm Önerileri	Selen Serel Arslan
09.30 - 10.30	OTURUM V - PEDIATRİK DİSFAJİ ÜZERİNE GÜNCEL BAKIŞ AÇILARI	Tutku Soyer, Esra Serdaroğlu
09.30 - 09.50	Özofagus Atrezili ve Trakeoözofageal Fistülü Olan Çocuklarda Yutma ve Beslenme Sonuçlarının İyileştirilmesi için Değerlendirme ve Yönetim Karar Verme	Bilge Gördü
09.50 - 10.10	SMA'lı Çocuklarda Yutma ve Beslenme Sonuçlarının İyileştirilmesi için Değerlendirme ve Yönetim Karar Verme	Rabia Alıcı
10.10 - 10.30	Serebral Palsi'li Çocuklarda Yutma ve Beslenme Sonuçlarının İyileştirilmesi için Değerlendirme ve Yönetim Karar Verme	Didem Çevik
09.30 - 10.30	OTURUM VI (SALON 2) BAŞ ve BOYUN KANSERLERİNDE DİSFAJİ	Ozan Bağış Özgürsoy, Levent Özlüoğlu
09.30 - 09.50	Cerrah Ne Yapar/ Yapmalı?	Çiler Büyükatay
09.50 - 10.10	Reaktif ve Proaktif Tedavi Opsiyonları	Melda Kunduk
10.10 - 10.30	Baş Boyun Kanserlerinde Yutma Rehabilitasyonu	Ebru Şansal
10.30 - 11.00	MÜNAAZARA II - YUTMA REHABİLİTASYONUNDA BECERİ TEMELLİ EĞİTİM Mİ, YOKSA GÜÇ TEMELLİ EĞİTİM Mİ?	Müge Müzeyyen Çiyiltepe, Serkan Bengisu Emre Cengiz, Ömer Faruk Yaşaroğlu
11.00 - 11.30	<i>Çay ve Kahve Arası</i>	
11.30 - 12.30	OTURUM VII - DİSFAJİK HASTADA BESLENMEYE İLİŞKİN KLİNİK ÖLÇÜTLER VE YETERLİLİKLER	Sezin Şenkal, Necati Balamtekin
11.30 - 11.50	Dehidrasyonla Mücadele	Yelda Öztürk
11.50 - 12.10	Malnütrasyonla Mücadele	Hacer Doğan Varan
12.10 - 12.30	Nutrisyonel Ürünler Yeterli mi? Kriterler Nelerdir?	Murat İşçi
12.30 - 13.30	Öğle Yemeği ve MENTORLA BULUŞMA	
13.30 - 14.00	OTURUM VIII - DİSFAJİ DİYETİNİN STANDARDİZASYONU İÇİN ULUSLARARASI GİRİŞİM (IDDSI)	Fatma Ilgaz Peter Lam
14.00 - 15.00	OTURUM IX - DİSFAJİDE YAPILANDIRILMIŞ EGZERSİZ REÇETESİ OLUŞTURMA	İnci Nur Saltık Temizel, N. Özgül Ünlüer
14.00 - 14.10	Yetişkin Nörojenik Vaka	Murat Polat
14.10 - 14.20	Geriatrik Vaka	Cansu Atbaş
14.20 - 14.30	Pediyatrik Nörojenik Vaka	Seda Nur Kemer
14.30 - 14.40	Yetişkin Nörojenik Vaka	Esra Nur Özcan
14.40 - 14.50	Geriatrik Vaka	İbrahim Erensoy
14.50 - 15.00	Baş Boyun Kanseri Vaka	Rabia Kum Güler

IX. Yutma Bozuklukları Kongresi

IXth Congress of Swallowing Disorders

15 ARALIK, PAZAR

IX YUTMA
BOZUKLUKLARI
KONGRESİ

IXth CONGRESS OF
SWALLOWING
DISORDERS

15.00 - 15.30	OTURUM X - DISFAJİ YÖNETİMİNDE TEKNOLOJİK UYGULAMALAR	Muhammed Kılınc, Hülya Kayıhan
15.00 - 15.15	Disfajide Yapay Zeka Uygulamaları	Orkun Tahir Aran
15.15 - 15.30	Disfajide Telerehabilitasyon	Namık Yücel Birol
15.30 - 16.00	<i>Çay ve Kahve Arası</i>	
16.00 - 17.00	OTURUM XI - UZMAN, HASTA VE BAKIM VEREN AÇISINDAN DISFAJİNİN PSİKOSOSYAL BOYUTU	Onur Altuntaş Hacer Deniz, Elif Bölücek
17.00 - 18.00	OTURUM XII - TÜRKİYE'DE YUTMA BOZUKLUKLARI ALANINDA YAPILAN ÇALIŞMALAR	Mustafa Şahin, Murat Polat
17.00 - 17.10	Geriatrik Bireylerde Çiğneme ve Yutma Performansına Etki Eden Faktörlerin İşlevsellik, Yeti Yitimi ve Sağlığın Uluslararası Sınıflandırması Kapsamında Analizi	Sena Nur Begen
17.10 - 17.20	Beslenme Korkusu Anketi - Ebeveyn Raporu'nun Geliştirilmesi ve Ebeveynlerin Beslenme Korkusu Şiddeti ile İlişkisi Olan Faktörlerin Belirlenmesi	Rabia Yeşilkuş
17.20 - 17.30	1- Yetişkinlerde Yutma Güvenliği ve Verimliliğini Değerlendirmeye Yönelik Bir Araç: Boston Rezidü ve Temizleme Ölçeğinin Türkçe Uyarlaması 2- Nörodejeneratif Hastalığı Olan Hastalarda Yutma Performansının Değerlendirilmesi: Hiyerarşik Kümeleme Analizi	Samet Tosun
17.30 - 17.40	Multiple Sklerozda Drooling ve Disfaji Riski	Merve Sapmaz
17.40 - 17.50	Yutma Rehabilitasyonunda Ultrasonun Yeri: Biofeedback Örneği	Ayşegül Yılmaz
17.50 - 17.55	Yutma Bozukluğu Olan ve Olmayan Serebral Palsi'li Çocuklara Bakım Verenlerin Duygusal Zeka Seviyeleri ile Aile Etkilenimi ve Depresyon Arasındaki İlişkinin Araştırılması	Sümeyye Büşra Kılınc
17.55 - 18.00	Parkinson Hastalarında Yutma Performansı ile Baş Boyun Artrokinematik Özelliklerin İlişkisi	Samiye Alkoy Bay
18.00 - 18.30	KAPANIŞ TÖRENİ	

Kongreye Davet

DEĞERLİ DOSTLARIMIZ VE MESLEKTAŞLARIMIZ,

*Bu yıl dokuzuncusunu düzenleyeceğimiz **Yutma Bozuklukları Kongresi**'ne sizleri davet ediyor olmaktan mutluluk duymaktayız.*

*Kongremiz, **Yutma Bozuklukları Araştırma Derneği, Dil Konuşma Terapistleri Derneği, Başkent Üniversitesi ve Hacettepe Üniversitesi Yutma Bozuklukları Araştırma ve Uygulama Merkezi** iş birliğiyle, **12-15 Aralık 2024** tarihlerinde Ankara'da, Başkent Üniversitesi Prof. Dr. İhsan Doğramacı Konferans Salonu'nda gerçekleşecektir.*

Yutma bozuklukları alanında çalışan ve bu alana ilgi duyan profesyonelleri bir araya getirmeyi amaçlayan kongremiz; tanı ve tedavideki en son gelişmeleri, yenilikçi yaklaşımları ve klinik uygulamaları ele alacaktır. Katılımcılar, multidisipliner bir ortamda bilimsel sunumlar, vaka tartışmalarıyla mesleki bilgi ve becerilerini geliştirme fırsatı bulacaklardır. Siz değerli meslektaşlarımızın katılımı ve katkılarıyla, kongremizin bilimsel düzeyinin daha da artacağına, tüm katılımcılar için verimli bir öğrenme ve paylaşım ortamı yaratılacağına inanıyoruz.

Yutma Bozuklukları Kongresi düzenleme kurulu olarak, sizleri kongremize davet ediyor destek ve katılımlarınız için teşekkür ediyoruz.

Sevgi ve saygılarımızla.

KONGRE DÜZENLEME KURULU ADINA

Doç. Dr. Numan Demir

Kongre Başkanı

İÇİNDEKİLER

DİSFAJİ HASTALARINDA BAKIMVEREN YÜKÜNÜN İNCELENMESİ.....	7
YAŞLI ERİŞKİNLERDE FİZİKSEL PERFORMANS TESTLERİNİN DİSFAJİ İLE İLİŞKİSİ.....	9
SALYA KONTROL PROBLEMİ OLAN SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARIN YUTMA VE BESLENME DURUMUNUN EBEVEYNLER ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ	11
GEÇİKMİŞ DİL VE KONUŞMA DAVRANIŞI OLAN ÇOCUKLARIN GEÇİKMİŞ KONUŞMA İLE YUTMA PERFORMANSI ARASI İLİŞKİNİN VE AİLE ETKİLENİMİNİN ARAŞTIRILMASI	13
SERVİKAL OMURGA VE POSTURAL BOZUKLUĞU TANILI 10-18 YAŞ ARASINDAKİ BİREYLERDE DİSFAJİNİN İNCELENMESİ – PRELİMİNER ÇALIŞMA VERİLERİ.....	15
TÜRKİYE’DE DİL VE KONUŞMA TERAPİSİ BİLİM DALINDA YUTMA BOZUKLUKLARI İLE İLGİLİ YAPILMIŞ LİSANSÜSTÜ TEZ ÇALIŞMALARININ İNCELENMESİ	17
MUKOPOLİSAKKARİDOZ TİP VI’DA DİSFAJİ: BİR OLGU SUNUMU	20
ASTIMLI ÇOCUKLARDA ASTIM KONTROLÜ İLE YUTMA FONKSİYONU VE BESLENME DURUMUNUN İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA.....	22
OBSTRÜKTİF (TIKAYICI) UYKU APNE ŞİDDETİNİN ARTMASI DİSFAJİ ŞİDDETİNİ ARTIRIR MI?	24
BAŞIN ÖNDE (<i>FORWARD HEAD</i>) POSTÜRÜNÜN YUTMA GÖREVLERİ SIRASINDA KAYDEDİLEN SUBMENTAL KAS AKTİVASYONU, DİSFAJİ LİMİTİ VE DİL BASINÇ KUVVETİ ÜZERİNE ETKİLERİ.....	26
ÖZOFAGUS ATREZİ TANILI ÇOCUKLARIN BAKIMVERENLERİNİN BESLENME VE YUTMA BECERİLERİ FARKINDALIĞININ ARAŞTIRILMASI: BİR PİLOT ÇALIŞMA	28
OKUL ÇAĞINDAKİ SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA BESLENME PROBLEMLERİ İLE KATILIM VE AİLE ETKİLENİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA	31
ÇİĞNEME BOZUKLUĞU OLAN SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA EV TABANLI EYLEM GÖZLEM EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİ: ÇİFT KÖR RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIŞMA	34
FARKLI YAŞ GRUPLARININ ÇİĞNEME PERFORMANSI AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: GENÇ ERİŞKİNLER, DIŞ PROTEZİ KULLANAN VE KULLANMAYAN YAŞLILAR	37
FARKLI ORAL SAĞLIK SEVİYESİNDEKİ YAŞLILARIN KLİNİK BULGULAR AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.....	40
PARKİNSON HASTALIĞINDA YUTMA VE BESLENME PROBLEMLERİNİN İNCELENMESİ	43
TONSİLLEKTOMİ GEÇİREN ÇOCUKLARDA FRIEDMANN SINIFLAMA BOYUTU İLE YUTMA FONKSİYONUNU KARŞILAŞTIRAN PROSPEKTİF BİR ANKET ÇALIŞMASI	46
PİYASADA YER ALAN ÇEŞİTLİ KIVAM ARTTIRICILARIN FARKLI SIVILARDAKİ REOLOJİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	49
YOUTUBE’UN DİSFAJİ BİLGİSİ KAYNAĞI OLARAK KULLANIMI: BİR KALİTE DEĞERLENDİRMESİ	51

DİSFAJİ HASTALARINDA BAKIMVEREN YÜKÜNÜN İNCELENMESİ

Eren BALO¹ *Anadolu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Eskişehir, Türkiye,*
ebalo@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-4215-0192>

Rojda ÖZALP² *Bilkent Şehir Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Binası, Ankara, Türkiye,*
rjd.zlp@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-9103-469X>

Batuhan ÖKTE³ *Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul, Türkiye,*
batuhan.okte@fbu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-4456-1948>

ÖZET

Amaç: Disfaji baş boyun kanserleri, nörodejeneratif hastalıklar, SVO gibi farklı hasta gruplarında görülmekte olup hastalarda malnütrisyon, pnömoni gibi akciğer komplikasyonları ve yaşam kalitesinde düşüşe yol açarken, aile üyeleri ve bakım verenlerin de psikososyal refahını olumsuz etkiler. Oral beslenme ve yemek yeme düzenlerinin bozulması, özellikle birincil bakım verenlerin yükünü artırarak bu bireyler adına ciddi zorluklara yol açabilir. Yaşlı nüfusun hızla artmasıyla birlikte, disfaji sıklığı da artmakta aile bireyleri ve bakım verenler tarafından sağlanan desteğe duyulan ihtiyaç da eş zamanlı olarak artmaktadır. Bu çalışmada farklı tanılarına sahip disfaji hastalarında bakım veren yükünün karşılaştırılması ve EAT-10 puanları ile bakım yükü puanları arasındaki korelasyonun incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Katılımcı grubunu disfaji semptomu görülen farklı tanı gruplarından hastalar (inme-SVO, nörodejeneratif hastalıklar, baş-boyun kanseri, serebral palsi vb.) oluşturmaktadır. Hastaların disfaji (yutma güçlüğü) belirtilerini değerlendirmek için Yutma Fonksiyonu Tarama Testi (EAT-10) ve bakım verenlerin yaşadığı yükü yani kendi üzerindeki fiziksel, duygusal ve sosyal etkileri ölçmek amacıyla Aile Bakım Verenleri için Bakım Yükü Ölçeği (BFSC-TR) uygulanmıştır. İstatistiksel analiz için SPSS 23.0 programı kullanılmaktadır. EAT-10 skorları ile BFSC-TR skorlarının ilişkisi Pearson Korelasyon Katsayısı analizi ile; farklı tanı gruplarına göre bakım yükü sonuçlarının farklılaşp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla da ANOVA istatistik yöntemleri kullanılacaktır.

Bulgular ve Sonuç: Çalışmanın veri toplama süreci devam etmekte olup sonuçlar bilimsel etkinlik tarihinde katılımcılarla paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: disfaji, yutma bozukluğu, bakım yükü, EAT-10

INVESTIGATION OF CAREGIVER BURDEN IN PATIENTS WITH DYSPHAGIA

ABSTRACT

Purpose: Dysphagia is seen in different patient groups such as head and neck cancers, neurodegenerative diseases and CVO and leads to malnutrition, pulmonary complications such as pneumonia and decreased quality of life in patients, while negatively affecting the psychosocial well-being of family members and caregivers. Disruptions in oral feeding and eating routines significantly increase the burden on primary caregivers, causing severe challenges on their behalf. With the rapid increase in the elderly population, the prevalence of dysphagia is increasing, and the need for support from family members and caregivers is simultaneously increasing. This study aims to compare caregiver burden among dysphagia patients with different diagnoses and to examine the correlation between The Eating Assessment Tool (EAT-10) scores and caregiver burden scores.

Method: The participant group consists of patients with dysphagia symptoms from different diagnostic groups (stroke-CVA, neurodegenerative diseases, head and neck cancer, cerebral palsy, etc.). The Eating Assessment Tool (EAT-10) was used to assess patients' dysphagia (swallowing difficulty) symptoms, and the Turkish version of Burden Scale for Family Caregivers (BFSC-TR) was applied to measure the physical, emotional, and social effects on caregivers. SPSS 23.0 program is used for statistical analysis. The relationship between EAT-10 scores and BFSC-TR scores will be analyzed by Pearson Correlation Coefficient analysis; ANOVA statistical methods will be used to reveal whether the care burden results differ according to different diagnostic groups.

Results and Conclusion: The study's data collection process is ongoing, and the results will be shared with participants during the scientific event.

Keywords: dysphagia, swallowing disorders, caregiver burden, EAT-10

YAŞLI ERİŞKİNLERDE FİZİKSEL PERFORMANS TESTLERİNİN DİSFAJİ İLE İLİŞKİSİ

Cansu ATBAŞ¹, Sena Nur BEĞEN²⁻³, Didem KARADUMAN¹, Zeynep ŞAHİNER⁴, Mert EŞME¹, Cafer BALCI¹, Burcu Balam DOĞU¹, Mustafa CANKURTARAN¹, Selen Serel ARSLAN², Numan DEMİR², Meltem HALİL¹

1 Hacettepe Üniversitesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Geriatrik Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

2 Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye

3 Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye

4 Ankara Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Geriatrik Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

ÖZET

Amaç: Orofaringeal disfaji (OD), yaşlı yetişkinlerde yaygın bir klinik durumdur. Malnütrisyon, dehidratasyon ve aspirasyon pnömonisi için bilinen bir risk faktörüdür. Klinik uygulamada sıklıkla kullanılan fiziksel performans testleri ile disfaji arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık.

Yöntem: Çalışmaya geriatrik polikliniğine gelen ve kapsamlı bir geriatrik değerlendirme yapılan 104 hasta dahil edildi. Katılımcılarının disfaji riski, Yeme Değerlendirme Aracı (EAT-10) ve Tekrarlı Tükürük Yutma Testi (TTYT) kullanılarak ayrı ayrı değerlendirildi. Fiziksel performansı değerlendirmek için El Kavrama Gücü Testi (HGT), 4 Metrelik Yürüme Testi, Zamanlı Kalk ve Yürü Testi (TUG) ve 5 Tekrarlı Otur-Kalk Testi (5XSST) uygulandı. **Bulgular:** Çalışma grubunun yaş ortalaması $72,92 \pm 6,02$ yıl olup, çalışma grubunun %60,6 kadındı. EAT-10'a göre, disfaji riski olan ve olmayan gruplar arasında HGT'de ($p=0,004$), TUG'de ($p=0,024$), 5XSST'de ($p=0,05$) anlamlı fark vardı ve düşük orta korelasyon tespit edildi, sırasıyla $p=0,007$, $r=-0,264$; $p=0,006$, $r=0,267$; $p=0,13$, $r=0,244$. RSST'ye göre, disfaji riski olan ve olmayan gruplar arasında HGT'de ($p=0,05$), TUG'de ($p=0,05$) anlamlı fark vardı ve düşük, orta korelasyon tespit edildi, sırasıyla $p=0,04$, $r=0,279$; $p=0,24$, $r=-0,221$.

Sonuç: Çalışmamız fiziksel performans testlerinden HGT ve TUG ile yaşlı yetişkinlerde disfaji riski arasındaki ilişkiyi açıkça göstermektedir. Yaşlı yetişkinlerde, disfajinin birçok sağlık sorunu ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu nedenle daha fazla hasta sayısı ile gelecekte yapılacak çalışmalarla disfaji riski ile ilişkili durumların araştırılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: disfaji, fiziksel performans testleri

ASSOCIATION OF PHYSICAL PERFORMANCE TESTS WITH DYSPHAGIA IN OLDER ADULTS

ABSTRACT

Purpose: Oropharyngeal dysphagia (OD) is a common clinical condition in older adults. it is a known risk factor for malnutrition, dehydration, and aspiration pneumonia. We aimed to examine the relationship between physical performance tests and dysphagia, which are frequently used in clinical practice.

Method: The study enrolled 104 patients who visited the geriatric outpatient clinic and underwent a comprehensive geriatric evaluation clinic. The participant's dysphagia risk was assessed using The Eating Assessment Tool (EAT-10) and the Repetitive Saliva Swallowing Test (RSST) separately. Handgrip Strength Test (HGT), 4-Meter Walking Test, Timed Up and Go Test (TUG), and 5 Repetition Sit-to-Stand Test (5XSST) were administered to evaluate physical performance.

Results: The mean age was 72.92 ± 6.02 years, and 63 (%60.6) of the study population were female. According to EAT-10, there was a significant difference between the groups with and without risk of dysphagia in HGT ($p=0.004$), TUG ($p=0.024$), 5XSST ($p=0.05$) and a low moderate correlation was detected, $p=0.007$, $r:-0.264$; $p=0.006$, $r:0.267$; $p=0.13$ $r:0.244$, respectively. According to RSST, there was a significant difference between the groups with and without risk of dysphagia in HGT ($p=0.05$), TUG ($p=0.05$), and a low, moderate correlation was detected, $p=0.04$, $r:0.279$; $p=0.24$, $r:-0.221$, respectively.

Conclusion: The study clearly shows the relationship between HGT and TUN, physical performance tests, and dysphagia in older adults. Dysphagia has been shown to be associated with many negative health problems in older adults. Therefore, future studies with larger patient numbers are needed to investigate the conditions associated with dysphagia risk.

Keywords: dysphagia, physical performance test

SALYA KONTROL PROBLEMİ OLAN SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARIN YUTMA VE BESLENME DURUMUNUN EBEVEYNLER ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Emine İPEK HALATCI¹

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye, emineipekhalatci@aybu.edu.tr
<https://orcid.org/0000-0001-8336-953X>

Aybike ERKOÇ²

² Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye, aybikeerkoc@gmail.com
<http://orcid.org/0009-0006-4090-1817>

Çağla KARADAŞ³

³ Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye, karadas2001@gmail.com
<https://orcid.org/0009-0002-5147-0961>

N. Özgül ÜNLÜER⁴

⁴ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye, nunluer80@yahoo.com, <https://orcid.org/0000-0003-2314-0738>

ÖZET

Amaç: Salya kontrol problemi, serebral palsili (SP) çocuklarda fonksiyon bozukluğuna yol açan, çocukların bakımını zorlaştıran önemli bir problemdir. Bu çalışmanın amacı, salya kontrol problemi (SKP) olan SP'li çocukların yutma ve beslenme durumunun ebeveynler üzerindeki etkisinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya toplam 32 SP'li çocuk ve ebeveyni alındı. 17 çocukta SKP bulunurken, 15 çocukta SKP yoktu. Demografik ve hastalıkla ilgili tanımlayıcı bilgilere ek olarak çocuklarda SKP, Salya Şiddet ve Sıklık Skalası ile değerlendirildi. Beslenme davranışlarını değerlendirmek için Davranışsal Pediatri Beslenme Değerlendirme Ölçeği (DPBDÖ), yutma bozukluklarının çocukların ebeveynler üzerindeki etkisini ölçmek için Beslenme/Yutma Etki Anketi (BYEA) kullanıldı.

Bulgular: SKP'si olan çocukların yaş ortanca değeri 6 (2;11) yıl, SKP'si olmayan çocukların ortanca değeri 7 (1;16) yıldır. SKP olan çocuğa sahip ebeveynlerin DPBD puanı 77,65±16,88 iken SKP olmayan çocuğa sahip ebeveynlerin DPBD puanı 61,67±12,91 idi. SKP çocuğa sahip ebeveynler ile SKP olmayan çocuğa sahip ebeveynlerin DPBD puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). SKP olan çocuğa sahip ebeveynlerin BYEA, BYEA1, BYEA2, BYEA3 skorları SKP olmayan çocuğa sahip ebeveynlere göre daha yüksek iken, puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0,05$).

Sonuç: Çocukların beslenme davranışları ebeveynleri etkilemektedir. SKP'si olan çocuklar, ebeveynlerin yaşam kalitelerine ilişkin algılarını etkileyen çeşitli yutma ve beslenmeyle ilgili sorunlar yaşamışlardır. Bu konuda, daha fazla örneklem ve farklı SP alt tiplerini içeren çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Salya, beslenme, yutma, serebral palsi

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF SWALLOWING AND NUTRITIONAL STATUS OF CEREBRAL PALSY CHILDREN WITH SALIVA CONTROL PROBLEM ON PARENTS

ABSTRACT

Introduction: Saliva control problem is an important problem that causes dysfunction in children with cerebral palsy (CP) and complicates the care of children. The aim of this study was to investigate the effect of swallowing and feeding status of children with CP with saliva control problem (SCP) on parents.

Method: A total of 32 children with CP and their parents were included in the study. 17 children had SCP and 15 children did not have SCP. The Behavioural Paediatrics Feeding Assessment Scale (BPFAS) was used to assess feeding behaviours, and the Feeding/Swallowing Impact Survey (FSIS) was used to measure the impact of swallowing disorders on the parents of the children.

Results: The median age of children with SCP was 6 (2;11) years and the median age of children without SCP was 7 (1;16) years. The BPFAS score of parents with a child with SCP was 77.65±16.88, while the BPFAS score of parents with a child without SCP was 61.67±12.91. A statistically significant difference was found between the BPFAS scores of parents with a child with SCP and parents with a child without SCP ($p<0.05$). While FSIS, FSIS1, FSIS2, FSIS3 scores of parents with a child with SCP were higher than those of parents with a child without SCP, a statistically significant difference was found between the scores ($p<0.05$).

Conclusion: Children's feeding behaviour affects parents. Children with SCP have experienced various swallowing and feeding-related problems that affect parents' perceptions of their quality of life. There is a need for studies with larger samples and including different CP subtypes.

Keywords: Salivation, feeding, swallowing, cerebral palsy

GEÇİKMİŞ DİL VE KONUŞMA DAVRANIŞI OLAN ÇOCUKLARIN GEÇİKMİŞ KONUŞMA İLE YUTMA PERFORMANSI ARASI İLİŞKİNİN VE AİLE ETKİLENİMİNİN ARAŞTIRILMASI

ÖZET

Giriş: Dil gelişimi, genellikle motor becerilerle, özellikle de ağız ve yüz kaslarının koordinasyonu ile ilişkilidir. Hem konuşma hem de yutma esnasında benzer nöromusküler koordinasyon becerileri kullanılır. Bu nedenle, konuşma gecikmesi yaşayan çocukların bu becerilerin gelişiminde geride kalmaları olasıdır ve bu durum beslenme ve yutma problemlerine yol açabilir. Bu problemlerin birbirleriyle ilişkisi ve bu problemlerin aile üzerinde bıraktığı etkiler hakkında literatürde yeterli çalışma bulunmamaktadır. Çalışmamızın amacı, GDK bozukluğu olan çocuklarda gecikmiş konuşma ile beslenme-yutma performansı arası ilişkinin ve yutma bozukluğuna bağlı aile etkileniminin araştırılmasıdır.

Method: Bu çalışma, 24-60 aylar arası yaş ortalaması 4.37 ± 0.7 olan 3-5 yaş arası gecikmiş dil ve konuşma tanısı alan 40; yaş ortalaması 3.60 ± 0.5 olan sağlıklı kontrol 20 katılımcı ve onların anne, babası ile gerçekleştirilmiştir. Gecikmiş konuşma tanısı için RAM raporu esas alınmıştır. Katılımcıların yutma bozukluklarını değerlendirmesi Pediatrik Yeme Değerlendirme Aracı (PEDI EAT-10), Fonksiyonel Oral Alım Ölçeği (FOAS), Oral Konuşma Mekanizması Değerlendirme Aracı (OSMSE-3), DSFS ve Karaduman Çiğneme Performans Skalası (KÇPS) ölçekleri kullanıldı. Gecikmiş dil ve konuşma bozukluğu olan çocuklarda gecikmiş konuşma ile beslenme-yutma performansının aile üzerindeki etkilerini belirlemek için ise Aile Etki Modülü (PedsQL) ve Beslenme Yutma Etki Anketi (FS-IS) anketleri kullanıldı.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçlarına göre; GDK bozukluğu olan grupla kontrol grubu arasında FOAS, PEDI-EAT-10, KÇPS, OSMSE-3 ölçekleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (0.048, 0.011, 0.001, 0.001). DSFS ölçeğinde ise iki grup arası anlamlı fark bulunmamıştır ($p=0.147$) Aile etkilenimine yönelik PedsQL ve FS-IS anketlerinde de gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (0.001, 0.044). Ayrıca GDK'lı grupta PedsQL ile PEDI-EAT-10, OSMSE-3 ve KÇPS arasında arası da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0.362$; $p=0.005$, $r=-0.493$; $p=0.001$, $r=0.415$; $p=0.001$). Ancak GDK ile FS-IS arasında bir ilişki saptanmamıştır

IX. Yutma Bozuklukları Kongresi

IXth Congress of Swallowing Disorders

Sonuç: GDK bozukluğu olan çocuklarda yutma performansları sağlıklı çocuklara kıyasla daha düşük olduğu ve bu durumun ebeveynlerde daha yüksek kaygı durumu ile ilişkili olduğu belirlenmiştir. Bununla beraber beslenme bozukluğu ve buna bağlı aile etkilenimi yönünden belirgin bir fark saptanmamıştır.

Anahtar kelimeler: Gecikmiş dil konuşma bozukluğu, beslenme ve yutma, aile etkilenimi

SERVİKAL OMURGA VE POSTURAL BOZUKLUĞU TANILI 10-18 YAŞ ARASINDAKİ BİREYLERDE DİSFAJİNİN İNCELENMESİ – PRELİMİNER ÇALIŞMA VERİLERİ

Fatma Neva ATALAY¹, Özgül AKIN ŞENKAL²

¹ Tarsus Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Mersin, Türkiye, f.nevaatalay@gmail.com, 0009-0004-0259-7477

² Tarsus Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Mersin, Türkiye, ozgulakin@tarsus.edu.tr, 0000-0002-3554-8274

ÖZET

Amaç: Yutmanın sağlıklı anatomi, fizyolojiyle birlikte ardıl ilerlemesi gerekmektedir. Yutmanın herhangi bir fazında bir problem varsa disfaji meydana gelir. Yutma fazlarının gerçekleşmesi sürecinde postür oldukça önemlidir. Yapılan çalışmalarda postüral bozukluklarda yutmada güçlük görülebileceği belirtilmiştir. Bu çalışmada servikal omurga ve postüral bozukluğu tanılı 10-18 yaş arasındaki bireylerde disfajinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Katılımcılar 10-18 yaş arasında (3 kız ve 2 erkek) 5 bireyden oluşmaktadır. Veri toplama aşamasında katılımcılarla yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Servikal omurga bozukluğu olan bireylere Mini Mental Biliş Testi, Disfaji Handikap Endeksi, Yale Yutma Protokolü, Eat-10 ve Ped-Eat-10 Test'i uygulanmıştır. Bu testlerden toplanan veriler bireylerin postür ve yutma bozukluğu arasındaki ilişkinin belirlenmesini sağlamaktadır.

Bulgular: İlk olarak Mini Mental Biliş Testi yapılmıştır. Testin ardından diğer anketler, testler sırasıyla uygulanmıştır. Bu çalışmada preliminere 5 bireyin sonuçları verilmektedir. İlk veriler bireylerin yutma bozukluğu semptomlarını göstermediği yönündedir. Parçalı yutma, eforlu yutma, ıslak ses gibi bulgulara rastlanmamıştır. Hiçbir kıvamı yutmada zorluk yaşamadıkları belirtilmiştir. Ancak katılımcıların postürlerinin bozuk olduğu, boyun kollarının zayıf olduğu; dolayısıyla baş ve boyun postürünü olması gerektiği gibi sağlayamadıkları belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmada amacımız erken dönemde servikal omurga ve postüral bozukluğu olan bireylerde yutma bozukluğu semptomlarının belirlenmesidir. Çalışmanın daha geniş vaka serileriyle yapılmasına devam edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Disfaji, postüral bozukluk

STUDY OF DYSPHAGIA IN INDIVIDUALS AGED 10-18 WITH CERVICAL SPINE AND POSTURAL DISORDER – PRELIMINARY STUDY DATA

ABSTRACT

Introduction: Swallowing requires healthy anatomy and physiology along with sequential progress. If there is a problem in any phase of swallowing, dysphagia occurs. Posture is quite important in the process of the swallowing phases. Studies have indicated that difficulties in swallowing can be observed in postural disorders. This study aims to investigate dysphagia in individuals aged 10-18 with a diagnosis of cervical spine and postural disorder.

Method: Participants consist of 5 individuals between the ages of 10-18 (3 girls and 2 boys). Face-to-face interviews were held with the participants during the data collection phase. Mini Mental Cognition Test, Dysphagia Handicap Index, Yale Swallowing Protocol, Eat-10 and Ped-Eat-10 Test were applied to individuals with cervical spine disorder. The data collected from these tests allows the individuals to determine the relationship between posture and swallowing disorder.

Results: First, Mini Mental Cognition Test was performed. After the test, other questionnaires, tests were applied in order. In this study, the results of 5 preliminary individuals are given. The first data is that individuals do not show symptoms of swallowing disorder. No findings such as fragmented swallowing, exertive swallowing, wet sound were not found. It was stated that they had no difficulty in swallowing any consistency. However, it was determined that the postures of the participants were broken, the neck eyebrows were weak; therefore, they could not provide the head and neck posture as they should.

Conclusion: Our aim in this study is to determine the symptoms of swallowing disorder in individuals with cervical spine and postural disorder in the early stage. The study continues to be carried out with wider case series.

Keywords: Dysphagia, postural disorder

TÜRKİYE’DE DİL VE KONUŞMA TERAPİSİ BİLİM DALINDA YUTMA BOZUKLUKLARI İLE İLGİLİ YAPILMIŞ LİSANSÜSTÜ TEZ ÇALIŞMALARININ İNCELENMESİ

İşilay Nur GÜNGÖR¹, Emel ARSLAN SARİMEHMETOĞLU², Özge Sultan BALIKÇI³

¹ Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Ankara, Türkiye, isilay.balidede@ankaramedipol.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-6998-5982>

² Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Ankara, Türkiye, emel.arслан@ankaramedipol.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-8601-7836>

³ Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Ankara, Türkiye, ozge.balikci@ankaramedipol.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-4632-1275>

ÖZET

Amaç:

İnsanların beslenerek yaşamsal gereksinimlerini karşılama sürecinde yutma işlevi olmazsa olmazdır. Ancak birbirinden farklı etiyolojilere bağlı olarak yutma bozuklukları ortaya çıkabilir. Bu bozukluk çok boyutlu olduğu için yönetiminde birçok sağlık disiplini bir arada çalışmaktadır. Dil ve konuşma terapistleri de bu ekibin üyelerinden biridir. Bu çalışmanın amacı dil ve konuşma terapisi alanında yutma bozuklukları hakkında yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem:

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi tekniği kullanılan tanımlayıcı bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Araştırma için Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi (YÖK-TEZ) veri tabanı kullanılmıştır ve “yutma, disfaji, yutma güçlüğü, yutma bozukluğu, yutma değerlendirme, yutma rehabilitasyonu, yutma terapisi ve yutma müdahalesi” anahtar kelimeleri ile arama gerçekleştirilmiştir. Arama yapılan bilim dalı ise “Dil ve Konuşma Terapisi/ Terapistliği” şeklinde belirlenmiştir.

Bulgular:

Yapılan inceleme sonucunda 2004-2024 yılları arasında 32 yüksek lisans ve 6 doktora olmak üzere toplamda 38 lisansüstü teze ulaşılmıştır. Bu tezlerden 25 tanesi yutma değerlendirme, 6 tanesi yutma terapisi, 3 tanesi farklı disiplinlerin yutma bozukluğuna yönelik farkındalığı, 3 tanesi derleme ve 1 tanesi de prevelans hesaplama konularında yapılmıştır. Ayrıca yapılan çalışmalarda yutma bozukluğu etiyolojilerinin Parkinson, demans, inme gibi birbirinden farklı olduğu bulunmuştur. Bahsedilen çalışmalardan

yalnızca 4 tanesi pediatrik grupla yapılmış olup çalışmaların katılımcı gruplarının genellikle geriatrik popülasyondan oluştuğu bulunmuştur.

Sonuç:

Akademik alanda yapılan çalışmaların klinik uygulamalara katkısı oldukça büyüktür. Sayıları gün geçtikçe artan Dil ve Konuşma Terapisi lisansüstü programlarında yutma bozukluğuna yönelik terapi uygulamaları başta olmak üzere lisansüstü tez çalışmalarının artmasına gereksinim olduğu düşünülmektedir. Ayrıca pediatrik yutma bozukluğu alanına yönelimin artması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: disfaji, yutma güçlüğü, yutma değerlendirmesi, yutma terapisi

REVIEW OF GRADUATE THESIS STUDIES ON SWALLOWING DISORDERS IN THE DEPARTMENT OF SPEECH AND LANGUAGE THERAPY IN TURKEY

ABSTRACT

Introduction:

Swallowing is an essential function for people to meet their vital needs by feeding. However, swallowing disorders may occur due to different etiologies. Since this disorder is multifactorial, many health disciplines work together in its management. Speech and language therapists are also one of the members of this team. The purpose of this study is to examine postgraduate theses on swallowing disorders in the field of speech and language therapy.

Method:

This study was designed as a descriptive study using the document analysis technique, which is one of the qualitative research methods. The National Thesis Center of the Council of Higher Education (CoHE) database was used for the research and the keywords "swallowing, dysphagia, difficulty swallowing, swallowing disorder, swallowing assessment, swallowing rehabilitation, swallowing therapy and swallowing intervention" were searched. The scientific field searched was determined as "Speech and Language Therapy/Therapist".

Results:

As a result of the review, a total of 38 postgraduate theses, 32 master's and 6 doctoral, were reached between 2004-2024. 25 of these theses were on swallowing assessment, 6 on

swallowing therapy, 3 on awareness of swallowing disorders in different disciplines, 3 on review and 1 on prevalence calculation. In addition, studies have found that the etiologies of swallowing disorders are different from each other, such as Parkinson's, dementia and stroke. Only 4 of the studies mentioned were conducted with pediatric groups and it was found that the participant groups of the studies generally consisted of the geriatric population.

Conclusion:

The contribution of studies conducted in the academic field to clinical practice is quite significant. It is thought that there is a need for more postgraduate theses, especially on therapy applications for swallowing disorders, in the increasingly increasing number of Speech and Language Therapy postgraduate programs. It is also thought that interest in studies on pediatric swallowing disorders should increase.

Keywords: dysphagia, swallowing disorders, swallowing assessment, swallowing therapy

MUKOPOLİSAKKARİDOZ TİP VI'DA DİSFAJİ: BİR OLGU SUNUMU

Kübra Nur ŞİMŞEK¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Kognitif ve İletişim Becerileri Laboratuvarı, Ankara, Türkiye,
kbranrsimsek@gmail.com, ORCID iD: 0000-0002-6604-5477

GİRİŞ: Mukopolisakkaridoz TİP VI (MPS VI) nadir görülen bir lizozomal depo hastalığıdır ve otozomal resesif geçişli kalıtsal bir hastalıktır. Glikozaminoglikanların (GAG) yıkımını katalize eden N-asetilgalaktozamin 4-sülfatazın aktivitesinin az ya da hiç olmamasından kaynaklanır. Enzim eksikliği, GAG'ın çeşitli doku ve organlarda birikmesine neden olur. Bu durum, hücre ve doku hasarına neden olarak osteoartiküler sistemden başlayarak çoklu organ yetmezliğine kadar ciddi bozukluklara yol açar. MPS VI'da kraniofasiyal anomaliler, göz ve solunum problemleri, kardiyovasküler sistemde sorunlar, organomegali sık görülür. MPS VI'da kraniofasiyal anomaliler yutma biyomekaniğini değiştirebilir ve disfaji riskini artırabilir. Bu çalışmanın amacı, MPS VI tanılı bir olgunun yutma karakteristiklerini tanımlamaktır. Olgu 10 yaş 3 aylıktır ve trakeostomi, perkütan endoskopik gastrotomi (PEG) ve ev tipi mekanik ventilasyon cihazı bulunmaktadır. Vaka videofluoroskopik yutma değerlendirmesi (VFSS) ile incelenmiştir. Veriler Penetrasyon-Aspirasyon Skalası (PAS) ve Pediatrik Yeme Değerlendirme Aracı (PEDİ-EAT-10) ve Fonksiyonel Oral Alım Skalası (FOIS) kullanılarak toplanmıştır. VFSS'de, Uluslararası Disfaji Diyet Standardizasyon Girişimi (IDDSI) kılavuzuna göre IDDSI-1 ve IDDSI-4 kıvamları denenmiştir. **BULGULAR:** Hem IDDSI-1 hem de IDDSI-4 kıvamlarında PAS skoru 8'dir. PEDİ-EAT-10 puanı ise 26'dır. FOIS puanı ise 1'dir. **SONUÇ:** Bu sonuçlar, MPS VI hastalarında disfaji şiddetinin yüksek seviyede olabileceğini göstermektedir. Daha geniş bir örneklem ile daha ayrıntılı çalışmalar yapılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Mukopolisakkaridoz TİP VI, disfaji, videofluoroskopik yutma değerlendirmesi, PAS, PEDİ-EAT-10

DYSPHAGIA IN MUCOPOLYSACCHARIDOSIS TYPE VI: A CASE REPORT

INTRODUCTION: Mucopolysaccharidosis Type VI (MPS VI) is a rare lysosomal storage disorder and an autosomal recessive inherited disease. It results from the reduced or absent activity of N-acetylgalactosamine 4-sulfatase, which catalyzes the breakdown of glycosaminoglycans (GAGs). Enzyme deficiency leads to the accumulation of GAGs in various tissues and organs. This condition causes cell and tissue damage, leading to severe disorders that can progress from the osteoarticular system to multi-organ failure. Craniofacial anomalies, eye and respiratory problems, cardiovascular issues, and organomegaly are common in MPS VI. Craniofacial anomalies in MPS VI may alter swallowing biomechanics and increase the risk of dysphagia. This study aims to describe the swallowing characteristics of a patient diagnosed with MPS VI. The patient is 10 years and 3 months old and has a tracheostomy, percutaneous endoscopic gastrostomy (PEG), and a home mechanical ventilation device. The case was examined using a videofluoroscopic swallowing study (VFSS). Data were collected using the Penetration-Aspiration Scale (PAS), the Pediatric Eating Assessment Tool (PEDI-EAT-10), and the Functional Oral Intake Scale (FOIS). In the VFSS, IDDSI-1 and IDDSI-4 consistencies were tested according to the International Dysphagia Diet Standardisation Initiative (IDDSI) guidelines. **RESULTS:** The PAS score was 8 for both IDDSI-1 and IDDSI-4 consistencies. The PEDI-EAT-10 score was 26, and the FOIS score was 1. **CONCLUSION:** These results suggest that the severity of dysphagia may be high in MPS VI patients. Further detailed studies with a larger sample are needed.

Keywords: Mucopolysaccharidosis Type VI, dysphagia, videofluoroscopic swallowing study, PAS, PEDI-EAT-10

ASTIMLI ÇOCUKLARDA ASTIM KONTROLÜ İLE YUTMA FONKSİYONU VE BESLENME DURUMUNUN İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Melissa KÖPRÜLÜOĞLU

¹*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon
Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye, kopruluoglumelissa@gmail.com, ORCID:*

İlknur NAZ GÜRŞAN

²*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon
Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye, ilknurnaz4@gmail.com, ORCID:*

ÖZET

Amaç: Astım hastalarında astım kontrolünün bazı fiziksel parametrelerle ilişkili olduğu bilinmektedir. Çalışmamızın amacı, astımlı çocuklarda astım kontrolünün yutma fonksiyonu ve beslenme durumu ile ilişkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza yaşları 4±2 yıl, tanı yılı 2±2 yıl olan 19 astım hastası (kız/erkek: 7/12) dahil edildi. Hastaların hiçbiri atak döneminde değildi ve atak semptomları yoktu. Çocukların sosyodemografik verileri ile birlikte hastalık ile ilişkili verileri kaydedildi. Astım kontrolü için Astım Kontrol Testi, beslenme durumu için Montreal Çocuk Hastanesi Beslenme Ölçeği (MÇHBÖ, 0-98) ve yutma durumları için Pediatrik Yeme Değerlendirme Skalası (PEDI-EAT-10, 0-10) kullanıldı.

Bulgular: Çalışmadaki tüm çocukların astım kontrolü iyi düzeydeydi (>19) ve tam astım kontrolü olan 1 çocuk vardı. PEDI-EAT-10 skorları ortalaması 3,63±2,20 iken MÇHBÖ puanları 51,25±11,01 idi. Astım kontrolü ile diğer parametrelerin ilişkisine bakıldığında yalnızca yutma fonksiyonları ile negatif ilişkisi olduğu görülmekteydi ($r=-0.429$; $p<0,05$).

Sonuç: Çalışmamızın sonuçları, astımlı çocuklarda astım kontrol düzeylerinin beslenme durumları ile ilişkili olmaksızın yutma problemleri ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Bu ilişki, solunum ve yutma fonksiyonlarının bir iş birliği içinde çalıştığı bilgisi ile desteklenmektedir. Örneklemin küçük olduğu bu pilot çalışma, çalışmanın daha geniş örneklerle, daha geniş hasta profillerinde yapılmasına işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk astım, astım kontrolü, yutma, beslenme.

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ASTHMA CONTROL AND SWALLOWING FUNCTION AND NUTRITIONAL STATUS IN CHILDREN WITH ASTHMA: A PILOT STUDY

ABSTRACT

Introduction: It is known that asthma control in patients with asthma is related to some physical parameters. The aim of our study was to examine the relationship between asthma control and swallowing function and nutritional status in children with asthma.

Method: Nineteen asthmatic patients (girls/boys: 7/12) aged 4 ± 2 years and diagnosed 2 ± 2 years were included in our study. None of the patients were in the attack phase and had no attack symptoms. Sociodemographic and disease-related data of the children were recorded. Asthma Control Test for asthma control, Montreal Children's Hospital Feeding Scale (MÇHBÖ, 0-98) for nutritional status, and Pediatric Eating Assessment Scale (PEDI-EAT-10, 0-10) for swallowing status were used.

Results: All children in the study had good asthma control (>19) and there was one child with full asthma control. The mean PEDI-EAT-10 score was 3.63 ± 2.20 , while the MÇHBÖ score was 51.25 ± 11.01 . When the relationship between asthma control and other parameters was investigated, it was seen that there was a negative relationship only with swallowing functions ($r=-0.429$; $p<0.05$).

Conclusion: The results of our study showed that asthma control levels in children with asthma are related to swallowing problems without being associated with their nutritional status. This relationship is supported by the knowledge that respiratory and swallowing functions work in cooperation. This pilot study with a small sample size indicates that the study should be conducted with larger samples and wider patient profiles.

Keywords: Child asthma, asthma control, swallowing, nutrition.

OBSTRÜKTİF (TIKAYICI) UYKU APNE ŞİDDETİNİN ARTMASI DİSFAJİ ŞİDDETİNİ ARTIRIR MI?

Nimet EVİN¹, Ceren ERSÖZ ÜNLÜ²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, KBB Kliniği, Ankara, Türkiye, nimet792002@gmail.com, ORCID: 0000-0002-5438-4025

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, KBB Kliniği, Ankara, Türkiye, ecerenersoz@yahoo.com ORCID: 0000-0003-3739-2098

ÖZET

Amaç: Tikayıcı uyku apnesi (OSA), uyku sırasında farengeal havayolunun kapanmasına bağlı oluşan uykuda solunumun kısa süreli durması ile karakterize, tekrar nefes almak için hastanın sık sık uyanmasına neden olabilen uyku ile ilgili bir solunum bozukluğudur. OSA'lı hastalarda üst solunum yolunda mukozal duyuşal fonksiyonun etkilendiğini ve buna bağlı yutmanın farklı derecelerde etkilendiğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmanın amacı OSA'nın şiddeti ile yutma bozukluğunun şiddeti arasında bir ilişki olup olmadığının subjektif ve objektif yöntemlerle araştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi Kulak-Burun-Boğaz Horlama polikliniğine başvuran ve obstruktif sleep apnesi olan 33 hasta dahil edildi. Hastaların rutin KBB muayenesi ve polisomnografileri (PSG) yapıldıktan sonra yutma polikliniğine yönlendirildi. Burada hastalara Eating Assessment Tool (EAT-10) anketi ve Fiberoptik endoskopik yutma çalışması (FEYÇ) yapıldı.

Bulgular: Yaş ortalaması 42,27±9,32 yıl olan hastaların 16'sında FEYÇ sonuçlarına göre kalıntı tespit edildi. Hastaların 12'sinin EAT-10 skorları ≥ 3 idi. Hastaların PSG'lerindeki apne hipopne indexleri (AHI) skorları ortalama 34,32±25,36 idi. Hastaların AHI skorlaması ile EAT-10 skorlaması arasında istatistiksel ilişki bulunmadı ($p=0,403$). Hastaların AHI skorlaması ile FEYÇ sırasında kalıntı gözlenmesi arasında istatistiksel ilişki bulunmadı ($p=0,479$). Hastaların AHI skorlaması ile FEYÇ sırasında prematür sızıntı gözlenmesi arasında istatistiksel ilişki bulunmadı ($p=0,777$).

Sonuç: AHİ değerlerine göre hafif, orta ve ağır derecede OSA olarak gruplandırılan hastaların yutma değerlendirmesinde FEYÇ ve EAT-10 skorlarına göre anlamlı bir fark olmadığı belirlendi. Bununla birlikte sonuçların genellenebilmesi açısından daha büyük örneklem büyüklüğü ile yapılan ileri çalışmaların yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Tıkaçıcı uyku apnesi, Disfaji.

DOES INCREASED SEVERITY OF OBSTRUCTIVE SLEEP APNOEA INCREASE THE SEVERITY OF DYSPHAGIA?

ABSTRACT

Introduction: Obstructive sleep apnea (OSA) is a disorder where breathing stops briefly during sleep due to the closure of the airway. Studies suggest that sensory function in the upper airway is affected in OSA patients, potentially impacting swallowing. This study aimed to explore the link between OSA severity and swallowing disorder using both subjective and objective methods.

Material and Method: The study included 33 OSA patients who presented to the Ear-Nose-Throat-Snoring outpatient clinic of Gülhane Training and Research Hospital. After routine ENT examination and polysomnography (PSG) of the patients, they were referred to the swallowing clinic. Eating Assessment Tool (EAT-10) questionnaire and Fleksible endoscopic evaluation of swallowing (FEES) were performed.

Results: 16 patients had residue with a mean age of 42.27 ± 9.32 years during FEES. EAT-10 scores ≥ 3 in 12 patients. The mean apnoea hypopnoea index (AHI) scores on PSGs were 34.32 ± 25.36 . No statistical relationship was found between AHI scoring and EAT-10 scoring ($p=0,403$). No statistical correlation was found between AHI scoring of the patients and the observation of residuals during FEES ($p=0,479$). There was no statistical correlation between the AHI scoring of the patients and the observation of premature leakage during FEES ($p=0,777$)

Conclusion: There was no significant difference in the swallowing evaluation based on OSA severity according to AHI values, FEES and EAT-10 scores. Further studies with larger samples needed for generalization.

Keywords: Obstructive sleep apnoea, Dysphagia.

BAŞIN ÖNDE (*FORWARD HEAD*) POSTÜRÜNÜN YUTMA GÖREVLERİ SIRASINDA KAYDEDİLEN SUBMENTAL KAS AKTİVASYONU, DİSFAJİ LİMİTİ VE DİL BASINÇ KUVVETİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Ömer Faruk YAŞAROĞLU¹, Emre CENGİZ², Hasan Erkan KILINÇ³, Numan DEMİR⁴, Selen SEREL ARSLAN⁴

¹Harran Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Şanlıurfa, Türkiye, farukyasar13@gmail.com, ORCID:0000-0002-1867-9950

²Uşak Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Uşak, Türkiye, emre.cengiz@usak.edu.tr, ORCID:0000-0002-9724-6742

³Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Temel Fizyoterapi Rehabilitasyon ABD, Ankara, Türkiye, erkan.kilinc@hacettepe.edu.tr, ORCID:0000-0002-6629-1619

⁴Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Nörolojik Fizyoterapi ve Rehabilitasyon ABD, Ankara, Türkiye, numan@hacettepe.edu.tr, ORCID:0000-0001-6308-0237

⁴Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Nörolojik Fizyoterapi ve Rehabilitasyon ABD, Ankara, Türkiye selen.serel@hacettepe.edu.tr, ORCID 0000-0002-2463-7503

Özet:

Amaç: Yutma, baş ve boyun biyomekaniğine bağlı karmaşık bir fonksiyondur. Başın Önde Postürü (*Forward Head Posture- FHP*), yutma rehabilitasyonunda en çok araştırılan postüral problemlerinden biridir. Ancak, FHP ile yutma yapıları arasındaki ilişkiye dair çelişkili bulgular bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, FHP'nin submental kas aktivasyonu (SKA), disfaji limiti (DL) ve dil basınç kuvveti üzerindeki etkilerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 54 sağlıklı gönüllü katıldı. Gönüllülerin baş ve boyun biyomekaniği değerlendirmesi için su yutma görevleri sırasında lateral plandan fotoğrafları çekildi. Görüntüler ImageJ yazılımında analiz edilerek kraniyovertebral açı (KVA) ve kraniyal rotasyon açısı (KRA) ölçüldü. Gönüllüler, FHP ve normal baş pozisyonu (NBP) gruplarına ayrıldı. SKA ölçümleri için yüzeysel elektromiyografi (sEMG) kullanılarak 10 ml normal ve 10 ml eforlu yutmalar kaydedildi. DL ise sEMG yardımıyla belirlendi. Dil basınç kuvveti, Iowa Oral Basınç Enstrümanı ile anterior ve posterior dil basıncı olarak ölçüldü.

Bulgular: Eforlu yutma sırasında FHP ve NBP grupları arasında SKA açısından anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). Normal yutma ve DL açısından gruplar arasında fark bulunmadı ($p>0,05$). Ayrıca, anterior ve posterior dil basınç kuvvetleri de gruplar arasında farklılık göstermedi ($p>0,05$).

Sonuç: Bu çalışma, FHP'nin eforlu yutma sırasında SKA'yı etkileyerek aktivasyonu azalttığını ortaya koymuştur. Ancak normal yutma, DL ve dil basınç kuvveti açısından

gruplar arasında fark bulunmamıştır. Bu sonuçlar, yutma rehabilitasyonunda kas aktivasyonu için baş ve boyun postürünün önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: postür, yüzeysel elektromiyografi, disfaji

IMPACT OF FORWARD HEAD POSTURE ON SUBMENTAL MUSCLE ACTIVATION, DYSPHAGIA LIMIT, AND TONGUE PRESSURE DURING SWALLOWING TASKS IN HEALTHY INDIVIDUALS

Abstract

Objective: Swallowing is a complex function dependent on the biomechanics of the head and neck. Forward Head Posture (FHP) is one of the most extensively researched postural problems in swallowing rehabilitation. However, there are conflicting findings regarding the relationship between FHP and swallowing structures. This study aims to investigate the effects of FHP on submental muscle activation (SMA), dysphagia limit (DL), and tongue pressure force.

Materials and Methods: Fifty-four healthy volunteers participated in the study. Lateral-view photographs were taken during water swallowing tasks to assess the biomechanics of the head and neck. The images were analyzed using ImageJ software to measure the craniovertebral angle (CVA) and cranial rotation angle (CRA). Volunteers were divided into two groups: FHP and Normal Head Position (NHP). For SMA measurements, surface electromyography (sEMG) was used to record 10 ml normal and 10 ml effortful swallows. DL was also determined with the help of sEMG. Tongue pressure force was measured with the Iowa Oral Performance Instrument as anterior and posterior tongue pressure.

Results: A significant difference in SMA was found between the FHP and NHP groups during effortful swallowing ($p < 0.05$). No differences were found between the groups for normal swallowing and DL ($p > 0.05$). Additionally, anterior and posterior tongue pressure forces did not show differences between groups ($p > 0.05$).

Conclusion: This study demonstrated that FHP reduces SMA during effortful swallowing. However, no differences were observed between groups for normal swallowing, DL, or tongue pressure force. The findings highlight the importance of head and neck posture for muscle activation in swallowing rehabilitation.

Keywords: posture, surface electromyography, dysphagia.

ÖZOFAGUS ATREZİ TANILI ÇOCUKLARIN BAKIMVERENLERİNİN BESLENME VE YUTMA BECERİLERİ FARKINDALIĞININ ARAŞTIRILMASI: BİR PİLOT ÇALIŞMA

Rabia KUM GÜLER^{1,2}, Rabia ALICI¹, Numan DEMİR¹

¹ Hacettepe Üniversitesi, Üniversitesi, Yutma Bozuklukları Ünitesi, Ankara, Türkiye

² İstanbul Arel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye

ÖZET

Amaç: Yutma bozukluğu, özofagus atrezili çocuklarda sık görülen bir semptomdur ve her yaşta yaygındır (1,2). Önceki çalışmalar özofagus atrezisi nedeniyle tedavi gören çocukların bakıcılarının beslenme-yutma güçlükleri konusunda yüksek endişeleri olduğunu bildirmiştir (3,4). Ancak yutma semptomları ve ailenin bu konudaki farkındalığı literatürde incelenmemiştir. Çalışmamızın amacı özofagus atrezili çocuklarda yeme, yutma ve çiğneme becerilerinin aile farkındalığı üzerine etkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya özofagus atrezisi tanısı alan ve tedavi edilen toplam 10 çocuk (5 erkek ve 5 kız) ve bakım verenleri dahil edildi. Çalışmamız için Arel Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan izin alınmıştır. Çalışmada yeme becerisinin ölçümü için Pediatrik Yeme Değerlendirme Aracı-10 (PEDI-EAT-10) ve Yeme ve İçme Becerisi Sınıflandırma Sistemi (EDACS) ölçeği kullanıldı. Bakım verenler, çocuklarının atrezisi ve beslenme/yutma süreçleri hakkındaki farkındalıkları hakkında toplam 14 çoktan seçmeli soruyu yanıtladı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların tümü oral beslenmekteydi ve yaş ortalaması 16.5 aydı. Ortalama vücut kitle indeksi 13.5, ortalama PEDI-EAT-10 skoru 10 ve ortalama EDACS skoru 1.8 idi. Bakım verenlerin %80'i atrezinin nedenlerini bildiklerini ifade ederken, %60'ı tedavisi hakkında bilgi sahibiydi. Ayrıca, bakım verenlerin %50'si çocuklarının beslenme sürecinde kendilerini kızgın hissettiklerini ifade etti. Hastaların hiçbiri bir yutma rehabilitasyon programına katılmamıştı. Ayrıca bakım verenlerin %40'ı çocuklarının beslenme sırasında yiyecekleri ağızda tutarak yutmadığını bildirmiştir. Yemek yeme süresi sorulduğunda katılımcıların %60'ı 20 dakika ve üzeri, %10'u 10-20 dakika arası, %30'u ise 10 dakikadan az zaman geçirmiştir. EDACS ile PEDI-EAT-10 Toplam Puanı arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($P=0.057$, $\rho=.657$). Alt gruplar incelendiğinde, EDACS ile PEDI-EAT-10 Soru 4 ve Soru 5 puanları arasında yüksek ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($P=0.001$, $\rho=.872$; $P=0.635$,

rho=.049), ancak EDACS ile diğer PEDI-EAT-10 soruları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($P>0.05$).

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre hastaların yemek yeme sürelerinin normal sürenin üzerinde olduğu belirlenmiştir. Hastaların yutma becerileri ile bakım verenlerin yanıtları karşılaştırıldığında, özellikle katı gıdalarda sorun yaşadıklarını bildirmişler, VKİ ve PEDI-EAT-10 skorları da bunu desteklemiştir. Hastaların hiçbiri yutma tedavisi görmemiştir ve aileler bu sorun hakkında herhangi bir bilgiye sahip değildir. Dolayısıyla, bu araştırma yutma rehabilitasyonunda aile katılımının önemini ortaya koymaktadır ve klinisyenlerin bu konuları göz önünde bulundurmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yutma Bozuklukları, Beslenme Bozuklukları, Özefagus Atrezisi, Bakım veren.

Referanslar:

1. DOI: 10.1016/j.prrv.2015.06.002
2. DOI: 10.1111/dote.12178
3. DOI: 10.1007/s00455-019-10046-5
4. DOI: 10.1055/s-0037-1608930

INVESTIGATING THE AWARENESS OF FEEDING AND SWALLOWING SKILLS OF CAREGIVERS OF CHILDREN WITH OESOPHAGEAL ATRESIA: A PILOT STUDY

ABSTRACT

Introduction: Swallowing disorder is a common symptom in children with esophageal atresia and is common at any age (1,2). Previous studies have reported that caregivers of children receiving treatment for esophageal atresia have high concerns about feeding-swallowing difficulties (3,4). However, swallowing symptoms and awareness of the family in this regard have not been examined in the literature. The aim of our study was to investigate the effect of eating, swallowing and chewing skills on family awareness in children with esophageal atresia.

Method: The study included a total of 10 children (5 males and 5 females) diagnosed and treated with esophageal atresia and their caregivers. Permission was obtained from Arel University Clinical Research Ethics Committee for our study. In the study, the Pediatric Eating Assessment Tool-10 (PEDI-EAT-10) and The Eating and Drinking Ability

Classification System (EDACS) scale were used for the measurement of eating ability. The caregivers were answered a total of 14 multiple-choice questions about their awareness of their child's atresia and feeding/swallowing processes.

Results: Patients included in the study were all oral feeding and the mean age was 16.5 months. The mean body mass index was 13.5, the mean PEDI-EAT-10 score was 10 and the mean EDACS score was 1.8. Of caregivers, 80% expressed that they knew the causes of atresia, while 60% had knowledge about its treatment. In addition, 50% of the caregivers expressed that they felt angry during the feeding process of their children. None of the patients had participated in a swallowing rehabilitation program. In addition, 40% of the caregivers reported that their children did not swallow by keeping the food in the mouth during feeding. When the duration of eating was asked, 60% of the participants spent 20 minutes or more, 10% spent between 10-20 minutes, and 30% spent less than 10 minutes. There was a mid-level significant relationship between EDACS and PEDI-EAT-10 Total Score ($P=0.057$, $\rho=.657$). Analyzing the subgroups, a high and moderate significant correlation between the EDACS and PEDI-EAT-10 Question 4 and Question 5 scores was found ($P=0.001$, $\rho=.872$; $P=0.635$, $\rho=.049$), but no significant difference was significant between EDACS and other PEDI-EAT-10 questions ($P>0.05$).

Conclusion: According to the results of the study, it was determined that the eating duration of the patients was above the normal duration. Comparing the responses of the caregivers with the swallowing skills of the patients, they reported that they had problems especially with solid foods, and BMI and PEDI-EAT-10 scores also supported this. None of the patients had swallowing treatment and the families did not have any information on this problem. Thus, this research suggests the importance of family involvement in swallowing rehabilitation and clinicians are recommended to consider these issues.

Keywords: Swallowing Disorders, Feeding Disorders, Oesophageal Atresia, Caregiver.

References:

1. DOI: 10.1016/j.prrv.2015.06.002
2. DOI: 10.1111/dote.12178
3. DOI: 10.1007/s00455-019-10046-5
4. DOI: 10.1055/s-0037-1608930

OKUL ÇAĞINDAKİ SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA BESLENME PROBLEMLERİ İLE KATILIM VE AİLE ETKİLENİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Seda Nur KEMER¹, Gökçen ÖZ TUNÇER², Ayşe AKSOY³, Selen SEREL ARSLAN⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Samsun, Türkiye, sedanur.kemer@omu.edu.tr, 0000-0002-0623-302X

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Samsun, Türkiye, gokcen.oztuncer@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4027-6330

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Samsun, Türkiye, ayse.aksoy@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7533-1638

⁴Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye, selen.serel@hacettepe.edu.tr, ORCID:0000-0002-2463-7503

ÖZET

Amaç: Okul çağındaki Serebral Palsi (SP)'li çocuklarda, beslenme problemleri ile katılım ve aile etkilenimi arasındaki ilişkisinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı çalışmaya spastik tip 22 SP'li çocuk (ortalama yaş=10,91±4,56; %45,5 kız) katılmıştır. Beslenme problemleri Yutma Bozukluğu Anketi (DDS) ve Çocuk Beslenme Davranış Değerlendirmesi (BPFAS) ile değerlendirilmiştir. Katılım Pediatrik Özürlülük Değerlendirme Envanteri (PEDI) ve aile etkilenimi Beslenme/Yutma Etki Anketi'nin Türkçe versiyonu (T-FS-IS) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: PEDI-Kendine Bakım alt skoru ile DDS-Birinci Bölüm ve DDS-Total Skoru arasında negatif yönlü mükemmel düzeyde ($p<0,05$; sırasıyla $r=-0,818$; $r=-0,757$); DDS-İkinci Bölüm Skoru ile negatif yönlü iyi düzeyde ($p<0,05$; $r=-0,629$); “Çocuk Frekans Skoru”, “Çocuk Problem Skoru”, “Toplam Frekans Skoru” ve “Toplam Problem Skoru” ile negatif yönlü orta düzeyde ilişki bulunmuştur ($p<0,05$; sırasıyla $r=-0,448$; $r=-0,462$; $r=-0,489$; $r=-0,428$). PEDI-Sosyal Fonksiyonlar ve Mobilite alt skorları ile DDS-Birinci Bölüm arasında negatif yönlü iyi düzeyde ($p<0,05$; sırasıyla $r=-0,618$; $r=-0,650$); DDS-Toplam Skoru arasında negatif yönlü orta düzeyde ($p<0,05$; $r=-0,584$; $r=-0,506$) ilişki bulunmuştur. T-FS-IS Günlük Aktiviteler alt skoru ile DDS-Birinci Bölüm Skoru arasında orta düzeyde ilişki bulunmuştur ($p<0,05$; $r=0,438$). T-FS-IS Endişe alt skoru ile DDS-İkinci Bölüm, DDS-Total, “Çocuk Frekans Skoru” ve “Çocuk Problem Skoru” arasında orta düzeyde ($p<0,05$; sırasıyla $r=0,443$; $r=0,442$; $r=0,481$; $r=0,462$) ilişki bulunmuştur. T-FS-IS Toplam Skoru ile DDS-Toplam Skoru arasında orta düzeyde ilişki bulunmuştur ($p<0,05$; $r=0,436$).

Sonuç: SP’li çocuklarda beslenme problemleri kendine bakım, sosyal fonksiyonlar ve mobilite alanlarındaki katılımla ilişkilidir. Bu problemler, çocukların katılımını kısıtlamakta, ailelerin günlük aktivitelerini ve endişe seviyelerini etkileyerek beslenme sürecini zorlaştırmaktadır. Rehabilitasyon yaklaşımlarının, çocukların katılımını artırmaya ve aile etkilenimini azaltmaya yönelik olması, beslenme becerilerinin desteklenmesine önem verilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: serebral palsi, çiğneme, yutma, katılım, aile etkilenimi

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN FEEDING PROBLEMS, PARTICIPATION, AND FAMILY IMPACT IN SCHOOL-AGED CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY: A PILOT STUDY

ABSTRACT

Introduction: The aim of this study was to investigate the relationship between feeding problems and participation and family impact in school-aged children with cerebral palsy (CP).

Method: In this descriptive study, 22 children with spastic type CP (mean age=10.91±4.56 years; 45.5% girls) participated. Feeding problems were assessed using the Dysphagia Disorder Survey (DDS) and the Behavioral Pediatric Feeding Assessment Scale (BPFAS). Participation was assessed using the Pediatric Disability Evaluation Inventory (PEDI) and family involvement was assessed using the Turkish version of the Feeding/Swallowing Impact Survey (T-FS-IS).

Results: There was a negative correlation between the PEDI-Self-Care sub-score and the DDS-Part 1 and DDS-Total Scores at an excellent level ($p<0.05$; $r=-0.818$, $r=-0.757$, respectively); a negative correlation with the DDS-Part 2 Score at a good level ($p<0.05$; $r=-0.629$); and a moderate negative correlation was found with ‘Child Frequency Score’, ‘Child Problem Score’, ‘Total Frequency Score’ and ‘Total Problem Score’ ($p<0.05$; $r=-0.448$, $r=-0.462$, $r=-0.48$, $r=-0.428$, respectively). There was a good negative correlation between PEDI-Social Functions and Mobility sub-scores and DDS-Part 1 Score ($p<0.05$; $r=-0.618$, $r=-0.650$, respectively) and a moderate negative correlation between DDS-Total Score ($p<0.05$; $r=-0.584$, $r=-0.506$). A moderate correlation was found between the T-FS-IS Daily Activities subscore and the DDS-Part 1 Score ($p<0.05$; $r=0.438$). A moderate correlation was found between T-FS-IS Worry subscore and DDS-Part 2, DDS-Total,

‘Child Frequency Score’ and ‘Child Problem Score’ ($p<0.05$; $r=0.443$, $r=0.442$, $r=0.481$, $r=0.462$, respectively). A moderate correlation was found between T-FS-IS Total Score and DDS-Total Score ($p<0.05$; $r=0.436$).

Conclusion: Feeding problems in children with CP are related to participation in the areas of self-care, social functions, and mobility. These problems restrict children's participation, affect families' daily activities and anxiety levels, and complicate the feeding process. The fact that rehabilitation approaches are aimed at increasing children's participation and decreasing family involvement indicates that support for feeding skills should be emphasized.

Keywords: cerebral palsy, chewing, swallowing, participation, family impact

ÇİĞNEME BOZUKLUĞU OLAN SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA EV TABANLI EYLEM GÖZLEM EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİ: ÇİFT KÖR RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIŞMA

Seda Nur KEMER¹, Gökçen ÖZ TUNÇER², Ayşe AKSOY³, Selen SEREL ARSLAN⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Samsun, Türkiye, sedanur.kemer@omu.edu.tr, 0000-0002-0623-302X

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Samsun, Türkiye, gokcen.oztuncer@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4027-6330

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Samsun, Türkiye, ayse.aksoy@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7533-1638

⁴Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye, selen.serel@hacettepe.edu.tr, ORCID:0000-0002-2463-7503

ÖZET

Amaç: Çiğneme bozukluğu olan Serebral Palsi (SP)'li çocuklarda Fonksiyonel Çiğneme Eğitimi (FÇE) ile uygulanan Ev Tabanlı Eylem Gözlem Eğitimi (EGE)'nin çiğneme ve yutma fonksiyonu ile beslenme davranışı üzerine etkinliğinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: SP'li çocuklar, çalışma grubu (n = 11; ortalama yaş=11,00 ± 4,38;%36,4 kız) ve kontrol grubu (n=11; ortalama yaş=10,82±4,96;%54,5 kız) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Her iki grup, haftada 5 gün, günde 5 set olacak şekilde 12 hafta boyunca ev programı olarak FÇE egzersizlerini uygulamıştır. Çalışma grubuna ek olarak haftada 3 gün, günde 1 set olacak şekilde 12 hafta boyunca eş zamanlı tele-rehabilitasyon yöntemiyle EGE programı uygulanmıştır. Çiğneme fonksiyonu, Karaduman Çiğneme Performansı Skalası (KÇPS) ve Çiğneme Fonksiyonu Gözlem ve Değerlendirme Aracı'nın Türkçe versiyonu (T-MOE) ile; yutma fonksiyonu, Yeme Değerlendirme Aracı'nın pediatrik versiyonu (PEDI-EAT-10) ve Yutma Bozukluğu Anketi (DDS) ile; beslenme davranışı, Çocuk Beslenme Davranışı Değerlendirme Ölçeği (BPFAS) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Her iki grup KÇPS, T-MOE ve DDS skorlarında anlamlı iyileşmeler gösterirken; çalışma grubu KÇPS, T-MOE ve DDS puanlarında kontrol grubuna göre daha büyük bir iyileşme sergilemiştir (p<0.05). PEDI-EAT-10 puanlarında her iki grupta da anlamlı bir iyileşme gözlemlenmiş ancak gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05). Çalışma grubunda tüm BPFAS puanlarında anlamlı iyileşmeler görülürken, kontrol grubunda sadece frekans ve problem skorlarında anlamlı farklar bulunmuştur (p<0.05).

Sonuç: Motor öğrenme temelli ve fonksiyonel bir yaklaşım olan EGE, bütüncül bir yöntem olan FÇE ile uygulandığında çiğneme ve yutma fonksiyonu ile beslenme davranışı üzerinde olumlu etkiler göstermektedir. Bu nedenle, EGE'nin çiğneme rehabilitasyonunda tele-rehabilitasyon yöntemine elverişli, etkili ve tamamlayıcı bir yöntem olarak kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: serebral palsi, eylem gözlem eğitimi, çiğneme, çiğneme bozukluğu, çiğneme eğitimi

EFFECTIVENESS OF HOME-BASED ACTION OBSERVATION TRAINING IN CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY WITH CHEWING DISORDER: A DOUBLE-BLIND RANDOMISED CONTROLLED TRIAL

ABSTRACT

Introduction: The aim of this study was to investigate the effectiveness of Functional Chewing Training (FuCT) and Home-Based Action Observation Training (AOT) on chewing and swallowing function and feeding behavior in children with Cerebral Palsy (CP) with chewing disorder.

Method: Children with CP were divided into two groups as study group (n=11; mean age=11.00±4.38; 36.4% female) and control group (n=11; mean age=10.82±4.96; 54.5% female). Both groups performed FuCT exercises as a home program for 12 weeks, 5 days per week, 5 sets per day. In addition to the study group, the AOT program was performed simultaneously with the tele-rehabilitation method for 12 weeks, 3 days a week, 1 set a day. Chewing function was assessed using the Karaduman Chewing Performance Scale (KCPS) and the Turkish version of the Mastication Observation and Evaluation (T-MOE); swallowing function was assessed using the pediatric version of the Eating Assessment Tool (PEDI-EAT-10) and the Dysphagia Disorder Survey (DDS); feeding behavior was assessed using the Behavioral Pediatric Feeding Assessment Scale (BPFAS).

Results: While both groups showed significant improvements in KCPS, T-MOE, and DDS scores, the study group showed a greater improvement in KCPS, T-MOE, and DDS scores than the control group ($p<0.05$). A significant improvement in PEDI-EAT-10 scores was observed in both groups, but no significant difference was found between the groups ($p>0.05$). While significant improvements were observed in all BPFAS scores in the study

group, significant differences were found only in the frequency and problem scores in the control group ($p<0.05$).

Conclusion: AOT, which is a motor learning-based and functional approach, shows positive effects on chewing and swallowing function and feeding behavior when used in conjunction with FuCT, a holistic method. Therefore, it is believed that AOT can be used as a tele-rehabilitation-friendly, effective and complementary method in chewing rehabilitation.

Keywords: cerebral palsy, action observation training, chewing, chewing disorder, chewing training

FARKLI YAŞ GRUPLARININ ÇİĞNEME PERFORMANSI AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI: GENÇ ERİŞKİNLER, DİŞ PROTEZİ KULLANAN VE KULLANMAYAN YAŞLILAR

Sena Nur BEGEN^{1,3}, Cansu ATBAŞ², Numan DEMİR¹, Meltem Gülhan HALİL²,

Selen SEREL-ARSLAN¹

Sena Nur BEGEN^{1,3}, ¹Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye,

³ Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye, sena.begen7@gmail.com, 0000-0003-2913-2712

Cansu ATBAŞ², Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Geriatri Bilim Dalı, Ankara, Türkiye, dr.cansuatbas@gmail.com, 0000-0001-9990-092X

Numan DEMİR¹, Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye, numan@hacettepe.edu.tr, 0000-0001-6308-0237

Meltem Gülhan HALİL², Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Geriatri Bilim Dalı, Ankara, Türkiye, meltemgulhan.halil@hacettepe.edu.tr, 0000-0001-7597-8140

Selen SEREL-ARSLAN¹, Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye, selen.serel@hacettepe.edu.tr, 0000-0002-2463-7503

ÖZET

Amaç: Yaşlanma, diş kaybı, kas atrofisi ve ağız kuruluğu gibi çeşitli oral değişikliklere yol açmaktadır. Bu değişiklikler, kas kuvveti, koordinasyon ve oral işleme yeteneğini azaltarak çiğneme performansını olumsuz etkileyebilir. Diş protezi kullanımı yaşlılar arasında yaygındır, ancak proteze uyum yetersiz olabilir ve bu durum kalıcı çiğneme zorluklarına yol açabilir. Bu çalışmanın amacı genç erişkinler ile takma diş kullanan ve kullanmayan yaşlı bireylerin çiğneme performansı açısından karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Normal bilişsel fonksiyona sahip 18–25 yaş arası genç erişkinler ve 65 yaş üstü yaşlı bireyler çalışmaya dahil edildi. Çiğneme performansı, Katıları çiğneme ve yutma testi ile değerlendirildi. Katılımcıdan bisküviyi normal şekilde yemesi istendi ve değerlendirme videoya kaydedildi. Videonun analizi sonucunda ısırma sayısı, çiğneme döngüsü sayısı, yutma sayısı ve çiğneme süresi belirlendi.

Bulgular: Çalışmaya 22 yaşlarında 30 genç erişkin (21-24 ÇAA), 73 yaşlarında 35 takma dişli kullanan (69-71 ÇAA) ve 73 yaşlarında 22 takma diş kullanmayan (69-79 ÇAA) yaşlı bireyler dahil edilmiştir. Gruplar arasında çiğneme döngüsü ve çiğneme süresi arasında anlamlı farklar bulundu ($p=0,001$, $p=0,012$). Post-hoc analiz sonucunda, genç erişkinler ile her iki yaşlı grup arasında çiğneme döngüleri ($p=0,001$) ve çiğneme süresi ($p=0,013$)

açısından anlamlı farklar olduğunu belirlendi. Gruplar arasında ısırma sayısı veya yutma sayısı açısından anlamlı fark bulunmadı ($p=0,296$, $p=0,757$).

Sonuç: Çalışma, çiğneme süresi ve çiğneme döngüsünün yaşla birlikte arttığını, ancak ısırma ve yutma sayılarının üzerinde etkisi olmadığını göstermiştir. Yaşlı bireylerde takma diş kullanımının çiğneme performansı üzerinde anlamlı bir etkisi yoktur. Buna karşın, yaşlanma çiğneme performansını önemli ölçüde etkilemektedir. Yaşlılarda çiğneme performansına etki eden olası faktörlerin incelenmesine yönelik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: çiğneme, gençler, yaşlılar, diş protezi

COMPARING THE CHEWING FUNCTION OF DIFFERENT AGE GROUPS: YOUNG ADULTS, ELDERLY WITH AND WITHOUT WEARING DENTURES

ABSTRACT

Introduction: Aging leads to various oral changes, such as tooth loss, muscle atrophy, and dry mouth. These changes impair chewing performance by reducing strength, coordination, and oral processing. Denture use is common among the elderly, but adaptation may be inadequate, leading to persistent chewing difficulties. This study compares chewing function among young adults and elderly individuals with and without dentures.

Method: Young adults (aged 18–25 years) and elderly (aged > 65 years) with normal cognitive function were included. Chewing performance assessed by The Test of Mastication and Swallowing Solids. Participants ate a biscuit while the number of bites, masticatory cycles, swallows, and chewing time were recorded and analyzed.

Results: The study included 30 young adults aged 22 (21-24 IQR), 35 elderly with dentures aged 73 (69-71 IQR), and 22 elderly without dentures aged 73 (69-79 IQR) were included in the study. There was a significant difference in masticatory cycles and chewing time among the groups ($p=0.001$, $p=0.012$). Post-hoc analysis revealed significant differences between young adults and both elderly groups for masticatory cycles ($p=0.001$) and chewing time ($p=0.013$). No significant differences were found in the number of bites or swallows ($p=0.296$, $p=0.757$).

Conclusion:The study found that bites and swallows were unaffected by age, while chewing time and masticatory cycles increased with age. Denture use had no significant impact on elderly chewing function. Thus, age significantly influences chewing function, highlighting aging's effect on oral processing. Further studies are needed to examine other factors affecting chewing in the elderly beyond denture use.

Keywords: chewing, youngs, elderly, denture use

**FARKLI ORAL SAĞLIK SEVİYESİNDEKİ YAŞLILARIN KLİNİK BULGULAR
AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.**

**Sena Nur BEGEN^{1,3}, Cansu ATBAŞ², Numan DEMİR¹, Meltem Gülhan HALİL²,
Selen SEREL-ARSLAN¹**

**Sena Nur BEGEN^{1,3}, ¹Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara,
Türkiye,**

³ Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara,
Türkiye, sena.begen7@gmail.com, 0000-0003-2913-2712

**Cansu ATBAŞ², Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Geriatri
Bilim Dalı, Ankara, Türkiye, dr.cansuatbas@gmail.com, 0000-0001-9990-092X**

**Numan DEMİR¹, Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara,
Türkiye, numan@hacettepe.edu.tr, 0000-0001-6308-0237**

**Meltem Gülhan HALİL², Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı,
Geriatri Bilim Dalı, Ankara, Türkiye, meltemgulhan.halil@hacettepe.edu.tr, 0000-0001-7597-
8140**

**Selen SEREL-ARSLAN¹, Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi,
Ankara, Türkiye, selen.serel@hacettepe.edu.tr, 0000-0002-2463-7503**

ÖZET

Amaç: Yaşla birlikte diş kaybı, mukozal atrofi ve tükürük akış hızındaki değişiklikler yaşlılarda oral sağlık sorunlarını artırarak periodontal hastalıklar, mukozal lezyonlar ve yetersiz ağız hijyenine yol açar. Bu sorunlar ağrı, konuşma, çiğneme ve yutma problemlerine neden olup sosyal ve psikolojik iyilik halini etkileyebilir. Oral sağlık ayrıca diyabet, kardiyovasküler hastalıklar, pnömoni ve enfeksiyonla ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı farklı oral sağlık seviyesindeki yaşlıların klinik bulguları açısından karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya, 65 yaş üstü ve 4 metreyi bağımsız yürüyebilen katılımcılar dahil edildi. Katılımcıların bilişsel durumu, depresyon, kırılabilirlik düzeyi, malnütrisyon, yutma bozukluğu, el kavrama kuvveti, alt ekstremitte kuvveti ve yürüme hızı sırasıyla Mini Mental Test, Geriatrik Depresyon Ölçeği, SARC-F, Mini Beslenme Değerlendirmesi, Yeme Değerlendirme Aracı-10, el dinamometresi, 5 Tekrar Otur-Kalk Testi ve 4 metre Yürüme Testi ile değerlendirildi. Katılımcıların oral sağlığı, Geriatrik Ağız Sağlığı İndeksi kullanılarak değerlendirildi ve iyi, orta ve kötü ağız sağlığı olmak üzere üç gruba ayrıldı.

Bulgular: Çalışmaya iyi ağız sağlığına sahip 59 yaşlı (68–78 yıl IQR), orta ağız sağlığına sahip 42 yaşlı (69–79 yıl IQR) ve kötü ağız sağlığına sahip 55 yaşlı (73 yaş; 69–77 IQR) dahil edildi. Çalışma grupları arasında bilişsel durum, depresyon, kırılabilirlik, malnütrisyon,

disfaji, el kavrama kuvveti ve yürüme hızında anlamlı fark olduğunu ($p=0,043, p<0,001, p<0,001, p=0,028, p=0,028, p=0,002, p=0,002$, sırasıyla), alt ekstremitte kas kuvvetinde ise fark olmadığını gösterdi ($p=0.065$). Post-hoc analize göre farkın iyi ve kötü ağız sağlığına sahip gruplar arasında olduğu belirlendi.

Sonuç: Çalışma, yaşlılarda ağız sağlığının önemini açıkça vurgulamaktadır. Ağız sağlığının bilişsel durum, depresyon, kırılabilirlik düzeyi, malnütrisyon, yutma bozukluğu, el kavrama kuvveti ve yürüme hızı üzerinde önemli bir etkisi olduğu gösterilmiştir. Bu nedenle, yaşlılarda ağız sağlığının geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: yaşlılar, oral sağlık, klinik bulgular

COMPARISON OF CLINICAL OUTCOMES IN OLDER ADULTS WITH DIFFERENT ORAL HEALTH LEVELS.

ABSTRACT

Introduction: With age, changes like tooth loss, mucosal atrophy, and altered saliva flow increase oral health issues in the elderly, leading to periodontal disease, mucosal lesions, and poor oral hygiene. These problems can cause pain, speech, chewing, swallowing problems, and impact social and psychological well-being. Oral health is also linked to diabetes, cardiovascular disease, pneumonia, and infection. This study aims to compare geriatric syndromes based on oral health levels in the elderly.

Methods: Participants >65 years who could walk 4 meters independently were included in the study. Participants' cognitive status, depression frailty, malnutrition, dysphagia, hand grip strength, lower extremity strength and walking speed were evaluated respectively by Mini Mental Test, Geriatric Depression Scale, SARC-F, Mini Nutritional Assessment, Eating Assessment Tool-10, hand dynamometer, 5 Repetition Sit-Stand Test and the 4m Walk Test. The participants' oral health was assessed using the Geriatric Oral Health Index, classifying them into three groups: good, moderate, and poor oral health.

Results: The study included 59 elderly with good oral health (age 73; 68–78 IQR), 42 with moderate oral health (age 73; 69–79 IQR), and 55 with poor oral health (age 73; 69–77 IQR). Results showed that significant differences among the groups in cognitive status,

IX. Yutma Bozuklukları Kongresi

IXth Congress of Swallowing Disorders

depression, frailty, malnutrition, dysphagia, hand grip strength, and walking speed($p=0.043$, $p<0.001$, $p<0.001$, $p=0.028$, $p=0.028$, $p=0.002$, $p=0.002$,respectively), with no difference in lower extremity muscle strength($p=0.065$).Post-hoc analysis showed the main difference was between the good and poor oral health groups.

Conclusion: The study clearly highlights the importance of oral health in the elderly. The study showed that oral health has a significant impact on cognitive status,depression, frailty, malnutrition, dysphagia, hand grip strength and walking speed. Thus, improving oral health in the elderly is of great importance.

Keywords: older adults, oral health, clinical outcomes

PARKİNSON HASTALIĞINDA YUTMA VE BESLENME PROBLEMLERİNİN İNCELENMESİ

Nezhat Özgül ÜNLÜER¹, Yasemin ATEŞ SARI², Süleyman Furkan HANGÜN³, Buse KORKMAZ⁴, Osman Şenol YILDIZ⁵, Seren UC⁶, Yeşim SÜCÜLLÜ KARADAĞ⁷

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara/Türkiye
e-mail: nunluer80@yahoo.com, ORCID: 0000-0003-2314-0738

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara/Türkiye
e-mail: yaseminates48@gmail.com, ORCID: 0000-0001-7046-5477

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara/ Turkey
e-mail: furkanhangun4@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1270-8447

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara/Türkiye
e-mail: ft.busekorkmaz@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1769-6166

⁵Ankara Üniversitesi, Haymana Meslek Yüksekokulu, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara/Türkiye

e-mail: osmansenolyildiz@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3183-6906

⁶Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Hatay Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Hatay/Türkiye

e-mail: ucseren17@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3491-819X

⁷Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Nöroloji Departmanı, Ankara/Türkiye
e-mail: yesimkaradag@yahoo.com, ORCID: 0000-0003-0188-5245

ÖZET

Amaç: Parkinson hastalığı (PH) olan bireylerde disfaji varlığı besin alımını ve ilaç etkinliğini sekteye uğratmakta, hastanede kalış süresinin uzamasına ve aspirasyon pnömonisine ikincil olarak mortalite oranlarının artmasına ve yaşam kalitesinin düşmesine neden olmaktadır. Çalışmamızın amacı PH olan bireyleri yutma ve beslenme problemleri açısından incelemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışmaya Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Nöroloji Kliniği'ne başvuran PH hastaları dahil edildi. Hastaların sosyodemografik özellikleri, yutma ve beslenme ile ilgili durumları sorgulandı. Hastalık evresi Modifiye Hoehn & Yahr Ölçeği ile yutma bozukluğu Yeme Değerlendirme Aracı (EAT-10) ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya 55 hasta alındı. Hastaların tamamı oral beslenmesine rağmen %17'sinde ani kilo kaybı ve %38,2'sinde katı ve/veya sıvı besin alımlarında zorluk vardı. Hastaların %1,8'inde tekrarlayan akciğer enfeksiyonu, %42'sinde öksürme, %14'ünde boğulma, %11'inde çiğneme, %12'sinde reflü %26'sında salya problemi vardı. Dudak kapanışı, dudak büzme, ağız açma, yanak şişirme, dil hareketleri ve gülümseme gibi motor problemlerinin %1,8 ila 16,4 arasında değiştiği bulundu. Otonomik bozukluklardan salya

(%47,3) kabızlık (%63,6) ve sık idrara çıkma (%45,5) problemleri mevcuttu. Hastaların EAT-10 skoru ortalama 3 ve hastalık evresi ortalama 1,6' idi.

Sonuç: Sonuç olarak PH olan bireylerde yutma bozukluğu ve yutmayı etkileyebilecek birçok problem bulundu. Bu durumlar göz önünde bulundurulduğunda hasta ve bakım veren kişiler uygun beslenme ve güvenli yutma konusunda eğitilmelidir. Hastalarda yutma fonksiyonunu olumsuz etkileyecek değişikliklerin belirlenmesi erken müdahale ve yaşam kalitesinin korunması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson hastalığı, yutma bozukluğu, beslenme

INVESTIGATION OF SWALLOWING AND NUTRITION PROBLEMS IN PARKINSON'S DISEASE

ABSTRACT

Purpose: The presence of dysphagia in individuals with Parkinson's disease (PD) interferes with food intake and drug efficacy, leads to prolonged hospital stay, increased mortality rates secondary to aspiration pneumonia and decreased quality of life. The aim of our study was to analyse individuals with PD in terms of swallowing and nutrition problems.

Method: In this descriptive study, PD patients admitted to the Neurology Clinic of Ankara Bilkent City Hospital were included. Sociodemographic characteristics, swallowing and nutritional status of the patients were questioned. Disease stage was assessed using the Modified Hoehn & Yahr Scale and swallowing disorder was assessed using the Eating Assessment Tool (EAT-10).

Results: The study included 55 patients. Recurrent lung infection was present in 1.8%, coughing in 42%, choking in 14%, chewing in 11%, reflux in 12%, and salivation in 26% of the patients. Motor problems such as lip closure, lip pursing, mouth opening, cheek inflation, tongue movements and smiling were found to vary between 1.8% and 16.4%. Among autonomic disorders, salivation (47.3%), constipation (63.6%) and frequent urination (45.5%) were present. The mean EAT-10 score was 3 and the mean disease stage was 1.6.

Conclusion: In conclusion, swallowing disorder and many problems that may affect swallowing were found in individuals with PD. Considering these conditions, patients and caregivers should be educated about appropriate nutrition and safe swallowing.

Identification of changes that may adversely affect swallowing function in patients is important for early intervention and preservation of quality of life.

Keywords: Parkinson's disease, swallowing disorder, nutrition

TONSİLLEKTOMİ GEÇİREN ÇOCUKLARDA FRIEDMANN SINIFLAMA BOYUTU İLE YUTMA FONKSİYONUNU KARŞILAŞTIRAN PROSPEKTİF BİR ANKET ÇALIŞMASI

Sümevra DOLUOĞLU¹, Gökhan TOPTAŞ¹, Muharrem DAĞLI¹

¹ T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Baş-Boyun Cerrahisi Kliniği, Ankara, Türkiye, E-mail: sumeyradoluoglu@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7264-6578.

Amaç: Pediatrik Yeme Değerlendirme Aracı (pedi EAT-10) anketini kullanarak pediatrik hastalarda Friedmann tonsil sınıflandırma boyutuna göre tonsillektominin yutma paternleri üzerindeki etkisini değerlendirmek.

Gereç-Yöntem: Tekrarlayan tonsillit veya tonsiller hipertrofi nedeniyle tonsillektomi yapılan 4-14 yaş arası hastalar Friedmann tonsil sınıflamasına göre iki gruba ayrıldı. Hastalar disfaji semptom şiddeti açısından pedi EAT-10 anketi ile ameliyat öncesi, ameliyattan 15 gün ve 1 ay sonra değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 52 hastanın 21'inde Friedmann tonsil boyutu 1-2 (Grup 1) ve 31'inde 3-4 (Grup 2) idi. Gruplar arasında yaş ($p=0.38$) ve cinsiyet ($p=0.46$) açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Ameliyat öncesi pedi EAT-10 skorları grup 1'de 4 (0-9) ve grup 2'de 3 (0-10) idi ($p=0.34$). Ameliyat sonrası 15. gün ve 1. aydaki pedi EAT-10 skorları arasında istatistiksel fark yoktu (sırasıyla $p=0.37$ ve $p=0.52$). Grup 1'de ameliyat öncesi pedi EAT-10 ortalama skoru 1.93, ameliyat sonrası 15. günde 2.26 ve 1. ayda 1.81 idi ($p=0.1$). Grup 2'de ameliyat öncesi ortalama skor 1.94, ameliyat sonrası 15. günde 2.35 ve 1. ayda 1.71 idi ($p=0.003$).

Sonuç: Tonsil boyutu ile tonsillektomi sonrası pediatrik yutma bozukluğunun derecesi arasında bir korelasyon vardır. Evre 3-4 tonsil büyüklüğüne sahip hastalara tonsillektomi önerilirken yutma konusunda danışmanlık verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Pedi EAT-10, Tonsil hipertrofisi, Tonsillektomi, Yutma anketi

Kaynaklar:

1. Belafsky PC, Mouadeb DA, Rees CJ, Pryor JC, Postma GN, Allen J, Leonard RJ. Validity and reliability of the Eating Assessment Tool (EAT-10). Ann Otol Rhinol Laryngol. 2008 Dec;117(12):919-24. doi: 10.1177/000348940811701210.

2. Serel Arslan S, Kılınç HE, Yaşaroğlu ÖF, Demir N, Karaduman AA. The pediatric version of the eating assessment tool-10 has discriminant ability to detect aspiration in children with neurological impairments. *Neurogastroenterol Motil.* 2018 Nov;30(11):e13432. doi: 10.1111/nmo.13432.
3. Friedman M, Ibrahim H, Bass L. Clinical staging for sleep disordered breathing. *Otolaryngol-Head Neck Surg Off J Am Acad Otolaryngol-Head Neck Surg* 2002;127(1):13–21 doi: 10.1067/mhn.2002.126477.

A PROSPECTIVE QUESTIONNAIRE STUDY COMPARING FRIEDMANN CLASSIFICATION SIZE AND SWALLOWING FUNCTION IN CHILDREN UNDERGOING TONSILLECTOMY

Purpose: To evaluate the effect of tonsillectomy on swallowing patterns according to Friedmann tonsil classification dimension in paediatric patients using the paediatric Eating Assessment Tool (pedi EAT-10) questionnaire.

Method: Patients aged 4-14 years who underwent tonsillectomy for recurrent tonsillitis or tonsillar hypertrophy were divided into two groups according to Friedmann tonsil classification. Patients were evaluated for dysphagia symptom severity with the pedi EAT-10 questionnaire preoperatively, 15 days and 1 month postoperatively.

Results: Of the 52 patients included in the study, 21 had a Friedmann tonsil size of 1-2 (Group 1) and 31 had a size of 3-4 (Group 2). There was no statistically significant difference between the groups in terms of age ($p=0.38$) and gender ($p=0.46$). Preoperative pedi EAT-10 scores were 4 (0-9) in group 1 and 3 (0-10) in group 2 ($p=0.34$). There was no statistical difference between the pedi EAT-10 scores at postoperative day 15 and month 1 ($p=0.37$ and $p=0.52$, respectively). In group 1, the preoperative median pedi EAT-10 score was 1.93, 2.26 on postoperative day 15 and 1.81 at 1 month ($p=0.1$). In group 2, the preoperative median score was 1.94, 2.35 on postoperative day 15 and 1.71 at 1 month ($p=0.003$).

Conclusion: There is a correlation between tonsil size and the degree of pediatric swallowing disorder after tonsillectomy. Patients with grade 3-4 tonsil size should be counseled about swallowing when recommending tonsillectomy.

Keywords: Pedi EAT-10, Swallowing questionnaire, Tonsil hypertrophy, Tonsillectomy

References:

4. Belafsky PC, Mouadeb DA, Rees CJ, Pryor JC, Postma GN, Allen J, Leonard RJ. Validity and reliability of the Eating Assessment Tool (EAT-10). *Ann Otol Rhinol Laryngol*. 2008 Dec;117(12):919-24. doi: 10.1177/000348940811701210.
5. Serel Arslan S, Kılınç HE, Yaşaroğlu ÖF, Demir N, Karaduman AA. The pediatric version of the eating assessment tool-10 has discriminant ability to detect aspiration in children with neurological impairments. *Neurogastroenterol Motil*. 2018 Nov;30(11):e13432. doi: 10.1111/nmo.13432.
6. Friedman M, Ibrahim H, Bass L. Clinical staging for sleep disordered breathing. *Otolaryngol-Head Neck Surg Off J Am Acad Otolaryngol-Head Neck Surg* 2002;127(1):13-21 doi: 10.1067/mhn.2002.126477.

PİYASADA YER ALAN ÇEŞİTLİ KIVAM ARTTIRICILARIN FARKLI SIVILARDAKİ REOLOJİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Didem KARADUMAN¹, Numan DEMİR², Selen SEREL ASLAN², Meltem GÜLHAN HALİL¹, Rahmi UYAR³, Tuncay YILMAZ⁴, Behiç MERT⁵

¹*İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Geriatri Bilim Dalı, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye*

²*Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye*

³*Gıda Mühendisliği Bölümü, Aksaray Üniversitesi, Aksaray, Türkiye*

⁴*Gıda Mühendisliği Bölümü, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa, Türkiye*

⁵*Gıda Mühendisliği Bölümü, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara, Türkiye*

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, ticari kıvam arttırıcıların farklı sıvı ortamlardaki (su, süt, portakal suyu, yapay tükürük, enteral solüsyon) reolojik özelliklerini değerlendirmek ve içeriklerinin bu özelliklere olan etkisini analiz etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, kıvam arttırıcıların viskozite artışı, uzama viskozitesi, zamanla viskozite değişimi ve bulanıklık gibi parametreler incelenmiştir.

Gereç-Yöntem: Beş farklı ticari kıvam arttırıcı (A,C – nişasta bazlı, B, D, E – gam bazlı) seçilmiş ve bu ürünlerin kayma viskozitesi, uzama viskozitesi ve reolojik davranışları farklı sıvı ortamlarında değerlendirilmiştir. Viskozite ölçümleri için ileri reolojik teknikler ve uzama viskozitesi için Capillary Breakup yöntemi kullanılmıştır. Amilaz enzimi içeren yapay tükürük çözeltileri ile enzimatik aktivitenin ürün performansı üzerindeki etkisi de analiz edilmiştir.

Bulgular: Nişasta bazlı ürünler (A, C), su ve portakal suyu gibi ortamlarda daha yüksek ve hızlı viskozite artışı sağlarken, amilaz içeren yapay tükürükte viskozite değerlerinde düşüş gözlemlenmiştir. Gam bazlı ürünler, daha düşük ancak kararlı bir viskozite artışı ve çevresel koşullarda daha iyi stabilite göstermiştir. Uzama viskozitesi analizlerinde, nişasta bazlı ürünler daha yüksek değerler sergilemiş, bu durum güvenli yutma açısından avantajlı bulunmuştur.

Sonuç: Nişasta bazlı ürünler hızlı viskozite artışı sağlarken, enzimatik aktiviteye duyarlılıkları kullanım alanlarını sınırlamaktadır. Gam bazlı ürünler ise daha stabil performans sergileyerek farklı koşullarda kullanım için daha uygun görülmektedir. Kıvam arttırıcı seçiminde ürünün içerikleri ve kullanım amacına uygunluğu dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kıvam Artırıcılar, Reoloji, Viskozite, Uzama Viskozitesi, Gam ve Nişasta

COMPARISON OF RHEOLOGICAL PROPERTIES OF VARIOUS COMMERCIAL THICKENERS IN DIFFERENT LIQUIDS

ABSTRACT

Purpose: Commercial thickening agents vary widely in composition, influencing the rheological properties of thickened liquids. These variations affect viscosity, texture, and sensory characteristics, with different agents exhibiting distinct behaviors. This study evaluates the performance of five commercial thickeners in diverse liquid mediums, emphasizing their rheological properties and practical implications.

Method: Five products (A,C – Starch based, B, D, E – Gum based) were tested in water, milk, orange juice, artificial saliva, and enteral solutions. Key parameters, including shear viscosity, extensional viscosity, viscosity-time relationships, and turbidity, were analyzed. The Capillary Breakup method was employed to measure extensional viscosity, and the impact of enzymatic activity (amylase) was assessed.

Results: Starch-based thickeners (A, C) demonstrated rapid and significant viscosity increases, particularly in water and orange juice. In amylase-containing artificial saliva, starch-based thickeners showed reduced viscosity, highlighting their sensitivity to enzymatic degradation. Gum-based products exhibited greater stability across environmental conditions and moderate viscosity increases. Extensional viscosity measurements revealed that starch-based thickeners achieved higher maximum values, essential for safe swallowing, while gum-based products provided better elasticity and stability.

Conclusion: Starch-based thickeners are effective for quick viscosity enhancement but are less stable under enzymatic activity, limiting their use in specific applications. Gum-based thickeners offer greater consistency and adaptability across varied conditions, underscoring the importance of selecting the appropriate thickener based on application requirements.

Keywords: Thickening Agents, Rheology, Viscosity, Extensional Viscosity, Starch and Gums

YOUTUBE'UN DİSFAJİ BİLGİSİ KAYNAĞI OLARAK KULLANIMI: BİR KALİTE DEĞERLENDİRMESİ

Burak ERKMEN¹ MD, Şamil ŞAHİN¹ MD, Yaşar Kemal DUYMAZ² MD,

¹ Private ENT practice, Istanbul, Turkey, drerkmenburak@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9990-8099>

¹ Private ENT practice, Istanbul, Turkey, drsamilshahin@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7378-6759>

² University of Health Science, Sultan 2. Abdülhamid Han Training and Research Hospital, Department of Otolaryngology, Istanbul, Turkey, dryasarkemalduyamaz@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4887-4677>

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, YouTube'da "dysphagia" terimiyle ilgili içeriklerin kalitesini, görsellik düzeyini ve kullanıcı etkileşimlerini değerlendirerek bu platformun sağlık bilgisi sağlamadaki etkinliğini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: 12.11.2024 tarihinde YouTube'da "dysphagia" arama terimiyle, "en alakalı" sıralamasında ilk 50 sonuç dahil edilmiştir. İngilizce olmayan, dysphagia ile ilgisiz, düşük görsel-ışitsel kalitedeki veya tekrarlanan videolar çalışma dışı bırakılmıştır. Videolar, kaynaklarına göre Health Professionals (hastaneler, klinikler, doktorlar) ve Educational Platforms (kanıta dayalı, etkileşimli eğitim içerikleri sunan dijital kaynaklar) olarak iki gruba ayrılmıştır. Üç KBB uzmanından oluşan bir jüri, DISCERN, JAMA ve GQS kriterlerini kullanarak videoları değerlendirmiş ve her video için ortalama puanlar hesaplanmıştır.

Bulgular: Dışlama kriterlerinden sonra toplam 29 video değerlendirilmiştir. Değerlendirilen videolardan 9'u Health Professionals tarafından, diğer 20'si ise Educational Platforms tarafından üretilmiştir. Değerlendirme yapan 3 hekimin; Discern, JAMA ve GQS kriterlerine verdiği puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır. Aynı şekilde, bu kriterler için hesaplanan ortalama değerlerin Health Professionals ve Educational Platforms kategorileri arasında da istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği saptanmıştır (sırasıyla, $p=0.524$, $p=0.154$ ve $p=0.452$). Benzer şekilde, her iki kategori arasında izlenme süresi ve beğeni sayısı açısından da istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (sırasıyla, $p=0.888$ ve $p=0.741$).

Sonuç: Videoların kaynaklarına (Health Professionals ve Educational Platforms) göre kalite, kullanıcı etkileşimi ve görsellik açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark

bulunmamıştır. Ancak, YouTube'da "dysphagia" ile ilgili videolar genel olarak iyi bir kaliteye sahip olmakla birlikte, geliştirilmeye açık alanlar bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Disfaji, YouTube, Eğitim Platformları, Sağlık Profesyonelleri

YOUTUBE AS A SOURCE OF DYSPHAGIA INFORMATION: A QUALITY ASSESSMENT

ABSTRACT

Purpose: The aim of this study was to determine the effectiveness of this platform in providing health information by evaluating the quality, visualization, and user interactions of content related to the term “dysphagia” on YouTube.

Method: On 12.11.2024, the top 50 results ranked “most relevant” for the search term “dysphagia” on YouTube were included. Videos that were not in English, unrelated to dysphagia, of poor audiovisual quality, or repeated videos were excluded. Videos were categorized into two groups according to their source: Health Professionals (hospitals, clinics, doctors) and Educational Platforms (digital resources offering evidence-based, interactive educational content). A jury of three ENT experts evaluated the videos using DISCERN, JAMA and GQS criteria and mean scores were calculated for each video.

Results: After exclusion criteria, a total of 29 videos were evaluated. Of the evaluated videos, 9 were produced by Health Professionals and the other 20 were produced by Educational Platforms. There was no statistically significant difference between the scores of the 3 evaluating physicians for Discern, JAMA and GQS criteria. Likewise, the mean values calculated for these criteria were not statistically significantly different between the Health Professionals and Educational Platforms categories ($p=0.524$, $p=0.154$ and $p=0.452$, respectively). Similarly, there was no statistically significant difference between the two categories in terms of duration of views and number of likes ($p=0.888$ and $p=0.741$, respectively).

Conclusion: No statistically significant differences were found in terms of quality, user interaction and visualization according to the sources of the videos (Health Professionals and Educational Platforms). However, videos about dysphagia on YouTube are generally of good quality, but there is room for improvement.

Keywords: Dysphagia, YouTube, Educational Platforms, Health Professionals



EUROPEAN
SOCIETY FOR
SWALLOWING
DISORDERS
ESSD

